

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montross St.
Jersey City, N.J. 07307
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXVI. Ч. 34. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 14-ГО ЛЮТОГО 1979. ЦЕНТИВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1979. No. 34. VOL. LXXXVI.

Д-р М. Абенд закликає до підтримки українського правозахисного руху

Нью-Йорк. — Д-р Мартін Абенд, політичний коментатор телевізійної станції WNEW (канал ч. 5), виступаючи вчора за участю трьох тисяч українців на українському телевізійному каналі, закликав український народ до підтримки боротьби українського народу за відновлення волі і незалежності.

Свій перший коментар на українську тему д-р Абенд вів в ефірі в неділю, 11-го лютого, під час передачі новин каналом WNEW о 10-й вечірній. Коментар передивився коментатор Антоні Прайсендорф, відклавши на звіт Департаменту держави ЗСР про стан прав людини в країнах, які одержують допомогу від ЗСР.

„Але у звіті нема згадки про Советський Союз, про страждання українського народу, зокрема про одного з його ув'язнених інтелектуалів“, — сказав Прайсендорф у своєму введенні.

Внизу поміщено коментар д-ра Абенда в перекладі на українську мову.

„Недавно я сказав, що глянувши оком на мапу можна легко зрозуміти чому москвини комуністи мають страх перед Україною. Це велика країна з багатьма природними багатствами, а її населення нараховує біля 50 мільйонів осіб. До речі, Сталін колись признався, що це населення „надто численне“, щоб його депортувати. Із зовсім зрозумілих причин. Сталін і комунізм взагалі хотіли б знищити український нарід,

його культуру і все що вони собою становлять.

Український дух — націоналізм — є справді дуже сильний і його найкращим втіленням є людина, якій на ім'я Валентин Мороз, людина, яка, як і український нарід, є талановита, людина, яка, як і український нарід, є наполеглива, людина, яка, як і український нарід, терпить вже довгі роки в комуністичних концтаборах і ще й досі перебуває в одному з них. Але це й людина незламної волі, яка турбує і якої бояться московські комуністи; (вони) бояться українського націоналізму і всього, що він втілює, вони бояться цього більше, як сотень американських ядерних бомб.

Валентин Мороз найкраще розуміє суть комунізму, труднощі, в яких він (Мороз) знаходиться; він найкраще розуміє труднощі проти яких він бореться і прислуго, яку (москвини комуністи) зробили українцям, коли він заявив на своєму суді в 1970 році: комуністичні гнобителі, ніщо так не причинилося до відродження українського народу, як те, що ви робите супроти нас і супроти мене.

Американський нарід повинен це зрозуміти і дати свою повну підтримку, тому що американський нарід повинен знати, — як Валентин Мороз це знає, — що не можна бути повновартісною людиною, коли ваша країна поневолена“.

Листи в справі коментатора і побажання постійно присвячувати увагу справам України слати на адресу телевізійної станції: Mr. James Corbett, Manager, WNEW — TV Channel 5, 205 East 65th Street, New York, N.Y. 10023.

Проф. Яр. Рудницький в австралійському радіо й телебаченні

Сідней (ОУПС). — Перебуваючи в Австралії, проф. Яр. Рудницький відвів декілька інтерв'ю з австралійським радіо й телебаченням в тому з репортажами телестітки „Чанел 7“ (16.1) і радіостанції УФ Аделаїда (1.11.1979).

Крім цього він мав виступ на українській радіо-програмі п-ва Грушецьких

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПОЯВИЛАСЯ МОНОГРАФІЯ „МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА. ЕМАЛЬ“

У Рочестері, стейт Нью-Йорк, появилася монографія д-ра Володимира Половнича „Марія Дольницька. Емаль“.

Монографія описує мистецтво творчості, життя і особу Марії Дольницької двома мовами, українською та англійською. В книжці поміщено 18 чорно-білих і 33 кольорових репродукцій творів М. Дольницької, вони, може, не є „найважливіші твори“, — пише видавець цієї монографії д-р Юліан Залізняк, — як тільки найліпше з того, що можна було вибрати“.

Крім того, в монографії подано список ілюстрацій та бібліографію про творчість Марії Дольницької.

Розмір книжки 10 на 7,5 дюймів, 134 сторінки, полотнона обкладинці, обгортка з кольоровими репродукціями на ній. Коштує 25 доларів.

ВШАНОВУЮТЬ В. НАКОНЕЙ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Філадельфія. — У Четвер, 15-го лютого цього року, працівники Шкільної Округи Філадельфії влаштували прийняття для вшанування 35-річної праці визначного атлета і тренера, вчителя, адміністратора і

зв'язкового поміж школою і громадою Володимира Наконей, віцепрезидента Олімпійської Комісії.

Володимир Наконей, член 239 Відділу УНСоюзу, присвятив багато праці з молоддю, зокрема емігрантською, сприяючи їй в академічній, спортивній та бізнесовій діяльності. Впродовж багатьох років, Наконей був координатором між українськими організаціями і Шкільною Округою в Філадельфії. Він також є членом Ради Директорів Відділу Американського Червоного Хреста на північносхідно Філадельфії.

У ГАРТФОРДІ ВІДЗНАЧАЄ УРОДИНИ ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Гартфорд, Конн. — Відділ Товариства за Патріархальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви у Гартфорді, Конн., влаштує концерт в неділю, 18-го лютого 1979 року, в Українському Народному Домі, о год. 4:30 по полудні, для відзначення 87-ліття Уродин Іх Блаженства Патріарха Йосифа І.

У програмі свята: доповідь, виступ хору „Діброва“ під керівництвом інж. Олександра Пришляка, декламація — п. Оксана Кузьма, Олден Провост, Дам'ян і Павлусь Платоші.

ІРАН, ТАЙВАН, КИТАЙ ТА ЕНЕРГЕТИЧНА ПРОБЛЕМА БУЛИ ГОЛОВНИМИ ТЕМАМИ ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА

Вашінгтон. — Під час його 44-ї з черги пресової конференції, що її у понеділок, 12-го лютого, передано на телебаченні і по радіо, президент Джиммі Картер заявив, що надіється скорого закінчення конфлікту в Ірані, додаючи, що уряд ЗСА готовий співпрацювати з новим іранським урядом, тобто урядом прем'єр-міністра Мегді Базаргана, якого на цей пост призначив мусульманський провідник Аятоллах Рухолла Хомейні, повернувшись до Ірану після майже 15-річного скілля.

Відповідаючи на запити журналістів, Президент признав, що ЗСА раніше визнавали уряд шаха Мохаммеда Різи Паглеві, а відтак прем'єра Шахпура Бахтіяра, але коли в наслідок революційних дій прем'єр Бахтіяр і „тимчасова королівська рада“ у неділю, 11-го лютого, зрештучували, а владу перейняли

Президент Джиммі Картер

ли прихильники Хомейні, тодішній уряд, що його має очолювати прем'єр Базарган, то Америка готова співпрацювати з тим урядом, що між Іраном і ЗСА відносини далі будуть приязні.

Президент підкреслив, (Закінчення на стор. 6)

Криза в Ірані може спричинити брак нафти в ЗСА — заявляє Шлесінджер

Вашінгтон. — Секретар енергетики Джеймс Шлесінджер у середу, 7-го лютого, заявив Сенатській комісії для справ енергії, що якщо політична криза в Ірані продовжуватиметься, то в Америці може заіснувати брак нафти в продукції, і те навіть позаявляючи, ніж в 1973-74 роках, коли арабські держави були встановили ембарго на експорт нафтової ролі до ЗСА.

Раніше Америка денно імпортувала з Ірану 900,000 бочок нафтової ролі, але 26 грудня минулого року експорт цього роду пального з Ірану цілком припинено, бо до заворушення проти шаха Мохаммеда Різи Паглеві приєднались теж працівники нафтової індустрії, які розпочали страйк.

Промовляючи минулої середи, секретар Шлесінджер підкреслив, що імпортована з Ірану нафта становила тільки 5 відсотків із нафти, яку кожного дня споживає Америка, однак зазначив, що продовження іранського конфлікту може змусити американський уряд і приватні підприємства почати вживати свої запаси, які держать „на випадок крайньої потреби“.

Хоча Шлесінджер запевняв, що не передбачає, що треба буде нормувати бензину, то інші члени уряду президента Джиммі Картера, у приватних розмовах із журналістами, твердили, що уряд вже виготовив відповідні плани щодо заощадження цього роду пального, між ними і проект відносно нормування (раціонування) бензину, але цей план вийшов би в життя тільки в крайньому випадку.

Заява Шлесінджера відносно можливого браку нафти в продукції у ЗСА негайно викликала негативну реакцію в Америці і за кордоном, бо вартість американського долляра на міжнародних ринках знову впала, а натомість подорожало золото та інші цінні метали. Крім того познизилась вартість деяких цінних паперів на Ньюйоркській Біржі. За кордоном побоюються, що ЗСА не зможе запобігти економічній рецесії, бо з припиненням постачання нафтової ролі з Ірану ціни всіх енергетичних продуктів в Америці значно зростуть.

Однак, день пізніше, тобто в четвер, 8-го лютого, секретар скарбу Майкел Блументал заявив, що не погоджується з твердженням Шлесінджера щодо наслідків припинення постачання іранської нафтової ролі, зазначаючи, що ситуація для ЗСА не така критична, як це представляв Шлесінджер, бо Америка має „задовільні запаси нафтової ролі“. Блументал теж докоряв Шлесінджеру, що своєю промовою непотрібно спричинив дальше пониження вартості американського долляра на світових ринках, як теж подорожіння золота.

ЗСА приспінать постачання зброї Тайландові

Вашінгтон. — Закінчуючи свої офіційні дводенні відвідини столиці ЗСА, тайландський прем'єр-міністр Кріангсак Чамананд у середу, 7-го лютого, під час пресової конференції заявив, що уряд президента Джиммі Картера погодився приспінити постачання військової літаків, зброї та амуніції Тайландові, з уваги на продовження в'єтнамсько-камбоджійської війни.

Прем'єр Кріангсак теж повідомив, що президент Джиммі Картер запевняв його, що „Америка відповідно зареагує“ якщо війна в Камбоджі загрожувала б безпеці Тайланду. Кріангсак не зазначив про яку саме „реакцію“ говорив він з Картером, але коментатори припускають, що ЗСА не посилала б своїх військових частин до Тайланду, а правдоподібно тільки збільшили б фінансову допомогу та постачання зброї.

Того самого дня прем'єр

Президент Джиммі Картер

ли прихильники Хомейні, тодішній уряд, що його має очолювати прем'єр Базарган, то Америка готова співпрацювати з тим урядом, що між Іраном і ЗСА відносини далі будуть приязні.

Президент підкреслив, (Закінчення на стор. 6)

ПРИХИЛЬНИКИ ХОМЕЙНІ ЗАХОПИЛИ ВЛАДУ В ІРАНІ

Тегран. — Згідно з найновішими інформаціями, прихильники мусульманського провідника Аятоллаха Рухолла Хомейні рано у вівторок, 13-го лютого, вже контролювали майже всі більші міста Ірану, включно із столицею, змусивши прем'єр-міністра Шахпура Бахтіяра, як рівнож членів його уряду зрештучувати. Новий уряд формально очолює прем'єр Мегді Базарган, що його вже раніше на цей пост призначив Аятоллах Хомейні. Щодо Бахтіяра, то він від неділі, 11-го лютого, скригався, але у вівторок рано його заарештовано і він находиться під „охороною арештом“ у квартирі Хомейні.

Повстанці, озброєні американськими, советськими рушницями та іншою зброєю, в наслідок боїв, які тривали більше ніж два дні, перемогли іранську армію, включно з найкращими відділами Імперіальних Гвардійців, примушуючи командирів наказати своїм частинам скласти зброю. Деяких генералів повстанці розстріляли, інших заарештували, а кілька командирів покінчили самогубством.

Аятоллах Хомейні закликав своїх прихильників затримати порядок, познositи зброю до мечетів і не руйнувати урядових та інших установ, зокрема не турбувати чужинців. Однак, як вказують спостерігачі, у понеділок і вівторок в Теграні та інших містах існувала загроза, що замість порядку поширяться анархія.

Новий прем'єр Базарган признав трьох своїх заступників, а саме, Мохаммеда Гашема Сабагіяна, Аббаса Аміра Ентезама та

Ібрагіма Язді, які співпрацювали з ним в опозиційній Іранській Визвольній Парті, що її створено в 1961-му році. Решту кабінету уряду „мусульманської республіки“ Базарган признав впродовж цього тижня.

Щоб запобігти поширенню анархії, Базарган призначив генерала Мохаммеда Валі Кваранга на пост шефа штабу збройних сил.

Пакистан був першою державою, яка визнала новий уряд прем'єра Базаргана, фактично „мусульманську республіку“ Аятоллаха Хомейні. Советський Союз, який раніше підтримував шаха Мохаммеда Різу Паглеві, аж поки він виїхав „на вакації та відпочинок“ теж визнав новий уряд у Теграні, що її у понеділок 12-го лютого вислав советський прем'єр Алексій Косигін.

Щодо ЗСА, то президент Джиммі Картер під час понеділкової пресової конференції заявив, що Америка готова співпрацювати з новим іранським урядом, але формально не сказав, що визнає його.

В Ірані находиться біля 7,000 американських громадян, яких мають евакуювати військовими гелікоптерами. Білий Дім теж затурбований фактом, що іранське військо летиство має модерні американські літаки „Ф-14“, озброєні ракетами „Фенікс“, які можуть потрапити в руки „неприязних сил“.

Хоча прихильники Хомейні захопили владу в Ірані, то спостерігачі передбачають, що заворушення можуть тривати ще довгий час і що існує можливість збройного конфлікту між лівими і правими повстанськими угрупованнями.

Кремль заперечує звіт Сі-Ай-Ей про військові видатки СССР

Москва. — Советське пресоове агентство ТАСС минулої суботи, 10-го лютого, гостро скритикувало американську Центральну Розвідку Агенцію (Сі-Ай-Ей) за звіт, в якому стверджено, що протягом 1978-го року Советський Союз видав на військові цілі 45 відсотків більше, ніж Америка, бо аж 146 мільйонів доларів, а ЗСА видали тільки 102 мільйонів.

ТАСС теж заперечив, що продовж останніх 10 років, тобто від 1968 до 1978-го, видатки Советського Союзу на військові цілі були на 10 відсотків більші, ніж Америки, а також відкинув твердження Сі-Ай-Ей, що советські розходи на стратегічну атомову зброю є на два і пів рази більші, ніж видатки ЗСА на ту саму цілі.

Советське пресоове агентство твердить, що американська розвідка „не брала під увагу офіційної статистики СССР“, згідно з якою видатки Советського Союзу на військові цілі в 1978-му році становили „тільки 17,4 мільйона рублів, тобто 26 мільйонів доларів“.

Проте, Сі-Ай-Ей продовжує твердити, що звіт про советські військові видатки правильний, бо в „офіційну статистику СССР“ включають тільки видатки

на „утримання збройних сил“, але не виключають розходів на дослідні і розробку нової зброї, як теж з „офіційної статистики“ виключені видатки на продукцію „дещо старших“ родів зброї. Центральна Розвідка Агенція вказує, що Москва „розпоршує“ свої видатки на мілітарні цілі по різних частинах кожнорічного бюджету, навіть по тих, які стосуються сільського господарства, щоб таким чином закрити дійсні суми на військові цілі.

ТАСС також скритикував Америку за те, що має свої військові бази в різних частинах світу. Але, як вказують західні спостерігачі, советське пресоове агентство цілком замовчало, що Москва має свої власні військові бази в кількох країнах Африки та Азії, як рівнож на Кубі, а крім того в Східній Німеччині, Польщі, Мадяріщині та Чехо-Словаччині, стоїть понад 30 советських дивізій.

Коментатори припускають, що Кремль затурбований фактом, що ЗСА та союзники з Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), здаючи собі справу із загрози з боку Советського Союзу, постановили підвищити свої оборонні бюджети на 3 відсотки.

Прем'єр Франції прибув до Канади

Оттава, Канада. — Прем'єр-міністр Франції Реймон Барр прибув в кінці минулого тижня до Канади з офіційною 6-денною візитом. Він спочатку буде гостем прем'єра Канади Еліота Трудо, а потім відвідає деякі провінції, зокрема Квебек, де він має намір зустрінутись з прем'єром Квебеку Рене Левеком та іншими політичними діячами цієї франкомовної провінції. Політичні спостерігачі думають, що завдання Барра не буде легким, бо він з одного боку мусить

якось відмити спеціальне цікавлення Франції провінцією Квебек, а з другого йому не випадає виступити проти офіційної лінії федерального канадського уряду, який противиться квебекській сепаратистичній тенденції. Усі в Канаді пам'ятають політичну помилку померлого президента Франції Шарля де Голля, який, виїжджаючи на балканський народ викрикнув: „Хай живе вільний Квебек“.

„Мені хочеться кричати на весь світ, щоб допомогти мосму чоловікові вийти якнайскорше з цього пекельного табору“ — пише Надія Лук'яненко

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо поширену в самвидаві заяву дружини Левка Лук'яненка.

„12 грудня 1977 року заарештували мого чоловіка Левка Григоровича Лук'яненка за те, що він був членом Української Гельсінкської групи. За час слідства — до 17 червня 1978 року — я не мала від нього ніяких відомостей: що і як з ним. Я написала до нього декілька листів, але він їх не отримав. Після суду його відразу вивезли з Чернігова до Києва, де мені дали побачення з ним — в присутності двох кагебістів, які не давали змоги нам поговорити. Крім мене, нікого з родини на побачення не пустили. Правда, дозвіл на побачення отримав молодший брат Олександр, але його не відпустили з роботи. Після Верховного суду, 12 вересня, мені відмовили в побаченні. 29 вересня ледве добилася дозволу для себе і матері Наталії Олександрівної, який не легко було дібратися з віддалі 200 км. до Києва. Дозволили 30-хвилинне побачення.

4 жовтня мого чоловіка відправили етапом з Києва, а 20 жовтня він прибув до табору Сосновка Мордовської АРСР, звідки він написав мені першого листа, якого я отримала 3 листопада. Він просив приїхати на побачення і привезти йому теплі речі. Багато зусиль коштувало дістати відпустку на побачення з чоловіком і щойно з дозволу КГБ мене відпустили.

Лел Лук'яненко в концтаборі в 1976 році. (Фото УЩС)

20 листопада я приїхала до Сосновки. Вигляд сосновських таборів викликає духовні муки і терпіння, що їх важко передати. Я бачила ці табори не один раз раніше, коли мій чоловік відбавав свій перший присуд (15 років, від 1961 до 1976 року), але тоді якось було інакше. Призначили мені побачення щойно на другий день і тільки на одну добу, хоч належиться три. Прийшлося звертатися до начальника Сатаса й Некрасова. Що мене зокрема дуже потрясло і вразило, то перебірка речей і продуктів. Мене роздавали догола. Це жахливе й огидне. Хоч я дуже хотіла побачити чоловіка, але, коли б я знала наперед про цей облік, я, мабуть, відмовилася б від візиту.

(Закінчення на стор. 5)

ЗАЯВА

3 приводу арешту Мустафи Джемільсва

Нова трагічна вістка з Советського Союзу. 7 лютого в Ташкенті заарештовано Мустафу Джемільсва. Я не буду говорити хто він. Весь світ знає про його багаторічну героїчну боротьбу за право кримських татар повернутись на батьківщину та за права людини. Його арешт — це велике горе для всього кримськотатарського народу, для всього правозахисного руху в СССР і в країнах Східної Європи. Для мене, моєї дружини і синів — подвійне горе. Ми знаємо ко людину ще й з іншого боку. Це близька, рідна нам людина: лагідний, чутливий, уважний, ласкавий, делікатний, турботливий син й добрий горячелюбний брат.

Не так давно світова суспільність вирвала його з лап смерті, до котрої він був приречений волею несправедливих судів. Але КГБ при цьому, лап своїх з нього не зняв. Зразу ж по виході з концтабору, Мустафу взяли під постійний поліцейський нагляд. Слідкували за кожним його кроком. Не дозволяли вільного пересування навіть в межах Ташкенту, в якому його примусили жити. Не дозволили і до хворих старих батьків з'їздити у Крим, де вони купили власний будинок і в ньому живуть, без прописки.

Пройшло лише 13 місяців, а Мустафу знову заарештовано. За що? Зловрозум розум людини відомляється зрозуміти, як міг він за яким слідкувати цілодобово, використовуючи при цьому всю новітнішу техніку підслухування й нагляду, зробити злочин. Але злочин був і не потрібним. Зробили звичайну провокацію. Двозначним висловом надали начебто право, по закінченні терміну нагляду підшукати собі постійне місце проживання. І знаючи, що він нікуди, крім батьків, поїхати не може, ждали його на дотливішій там заарештували... „за порушення паспортних правил“.

Цей арешт — це сигнал для нової хвилі арештів серед кримських татар. На днях представник секретаріату з ЦК КПСС дав обіцянку розпочати переговори з кримсько-татарською делегацією. Але замість цього, я тверджу, внаслідок виявлених активістів. Так уже було у 1967 році. Тоді теж обіцяли переговори, а дали — арешти. Так буде й зараз. І перша жертва вже є — Мустафа. І жартувати з ним не збираються: спробують довести до кінця те, що не вдалося минулого разу — умертвити. Тільки рішучий простеж може врятувати цю мужню, чесну, благородну людину.

Петро Григоренко

Ген. Григоренко вислав телеграму до Картера

Нью-Йорк. — Довідавшися про арешт Мустафи Джемільсва, генерал Григоренко вислав до президента Джиммі Картера і голови Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій Дж. Міні, телеграму такого змісту: „7-го лютого в місті Ташкенті заарештовано Мустафу Джемільсва. Тільки рік, як він був звільнений з

концтабору і ввесь цей час був під постійним наглядом. По закінченні нагляду заарештований за спроби поїхати до батьків. Це провокаційно називали порушенням паспортного режиму. Арешт тяжко хворого Мустафи явна смерть для нього. Прохасмо врятувати йому життя. Родина генерала Григоренка“.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):

Любов Колесняк, Володимир Косик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Володимир Левченко, Зенон Силик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Середплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$18.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Однорічна користь

Недавно Крайова Рада Дослідів позитивно висловила про дальшу співпрацю між Америкою і СРСР. Співпраця між країнами світу в різних ділянках побажана, але так співпрацю в космосі можна б дійсно вітати тільки тоді, коли партнером Америки був би хтось інший, а не підступний, імперіалістичний СРСР. Співпраця між країнами світу в різних ділянках побажана, але так співпрацю в космосі можна б дійсно вітати тільки тоді, коли партнером Америки був би хтось інший, а не підступний, імперіалістичний СРСР.

Уже раніше Крайова Аеронавтична і Космічна Управління (НАСА) повідомило, що переговорює із представниками СРСР щодо відносно спільних польотів у космос, як теж спільних медичних та інших дослідів на космічних станціях-лабораторіях на початку 1980-х років.

Співпраця між країнами світу в різних ділянках побажана, але так співпрацю в космосі можна б дійсно вітати тільки тоді, коли партнером Америки був би хтось інший, а не підступний, імперіалістичний СРСР. Співпраця між країнами світу в різних ділянках побажана, але так співпрацю в космосі можна б дійсно вітати тільки тоді, коли партнером Америки був би хтось інший, а не підступний, імперіалістичний СРСР.

Існують ще й інші причини, чому ЗСА не повинні погоджуватися на спільні польоти і взагалі космічні дослідів із СРСР. Беручи до уваги наслідки попереднього спільного польоту американських астронавтів і радянських космонавтів, можна з певністю твердити, що і майбутні спільні польоти і дослідів принесуть більше шкоди СРСР, ніж Америці.

Уже під час підготовки до спільного польоту в 1975-му році, як і впродовж самого польоту, СРСР не хотів, щоб американські космонавти були в космосі разом з радянськими космонавтами. Співпраця між країнами світу в різних ділянках побажана, але так співпрацю в космосі можна б дійсно вітати тільки тоді, коли партнером Америки був би хтось інший, а не підступний, імперіалістичний СРСР.

Крім того, дальша співпраця Америки із СРСР у космосі може вивести на багатьох людей світу помилкове враження, що СРСР нібито є на тому самому рівні з Америкою на відношенні космічних дослідів. Не знаючи на те, що радянські космонавти встановили часовий рекорд щодо перебування в космосі, то, як це зазначено, американські науковці, цей часовий рекорд нічого не значить, бо якщо Америці задалося б в такому рекорді, то американські астронавти без жадного більшого зусилля могли б побити всі рекорди радянських космонавтів. Не має великого значення також і те, що зі радянськими космонавтами перебували в космічних просторах космонавти кількох сателітних країн Східної Європи. З американськими астронавтами вже давно могли літати на космічних кораблях громадяни будь-якої країни Заходу чи навіть "третього світу", але ЗСА воліли не застосовувати таких дешевих пропагандистських заходів, які вживає Кремль. Як сказано, СРСР сповинає думку, що задоволення Америки щодо космічних дослідів. Для прикладу варто вказати на те, що американські астронавти кілька разів осідали на Місяці, а радянські космонавти там ще зовсім не були.

Значить, майбутні спільні космічні польоти і дослідів також можуть спричинитися до помилкового враження, що Америка і СРСР — це рівноправні партнери і до підсилення пропаганди Кремлю про нібито "перелом" в космічній гонимості.

Отже, можна з певністю твердити, що співпраця ЗСА із СРСР у космосі не тільки не принесе користі, але й буде шкодою для Америки. Тому уряд президента Джиммі Картера, Крайова Аеронавтична і Космічна Управління, як теж Крайова Рада Дослідів повинні точно перевірити справу, яка стосується спільних польотів із СРСР, бо така співпраця дуже однорічна і є виразно проти найкращих інтересів Америки.

Петро Григоренко

НІ! НЕ ТІЛЬКИ УБИВЦІ!

1 лютого 1979 року я написав до "Нового Русского Слова" кореспонденцію-відгук на смертний вирок трьом вірменам. Назвав я ту кореспонденцію "Убивці". Наприкінці в ній було сказано: "Я не знаю чи виконаний уже вирок. Але, гадаю, що злочинці поспішають зробити те". На превелику горю, це моє прокурорство справді раніше, ніж була написана та кореспонденція.

Розглянувши разом, як поспішали убивці. 30 січня ТАСС подав заяву, в якій сказано, що батьки сповіщені про смертний вирок 26-го січня. Сповідання також, без вказівки на дату, що "вирок виконаний". Коли?!! Може засуджені були позбавлені життя раніше 26-го? А чи може їх розстріляли в суботу або в неділю, заплативши за надтермінову роботу катів з преміальних фондів. У всякому разі, в день коли Сахаров сповіщав світ про цей смертний вирок (29 січня 1979), живими їх уже не було. От яка швидкість! Але в іншому не поспішали.

Від часу, коли в вагоні Московського метро вибухнула бомба (8 січня 1977) пройшло більше двох років. 3 арешту до суду пройшло майже 16 місяців, замість максимального, згідно з законом, терміну 10 місяців. Не поспішали і батьки сповіщати. 26 січня — день коли батьки сповістили про присуд — "п'ятиріччя". А за нею, як знаємо, йдуть два вихідні. А чи лишилися у батьків робочі години в п'ятиріччя? Про те ТАСС не сповіщав, але ми можемо думати, що тут теж не поспішали і сповістили, скоріше за все, наприкінці робочого дня, і тим позбавили можливість використати право на останнє побачення зі смертником.

Тепер про суд. Задумавшись, читачу, як треба судити людей, котрі закладають бомби в міських скупченнях ні в чому неповинних рядових трудівників. Гадаю, двох думок не може бути. Тільки публічна. Щоб показати народам їхню нікчемність, їх антилюдську суть. А як судили? На зовсім таємному закритому суді. Сповідання про початок суду не було. Не оповістили навіть батьків. Публіки на суді не було. Навіть тієї КГБівської, котра заповнює судові зали під час "відкритих" процесів над правозахисниками. Не було свідків, ні адвоката. Є підстави гадати, що й суду, навіть в СРСР, не було розуміння того слова, теж не було. Відбулося звичайне (сталінської доби) засідання трійки ОСО.

З цього можна зробити висновок, що якого-небудь надійного, навіть фальшивого,

фіктивного, обвинувачення утворити не вдалося. Тому спеціальні підбрати судді, користуючись відсутністю будь-кого з сторінних, припустили до смерті зовсім не причетних до цієї справи людей. В статті до "Нового Русского Слова", я писав, що ні головний обвинувачений Степан Задікіян, ні його товариші по процесі не були в Москві, ні в день вибуху в метро, ні напередодні. І суд про це знав. І не дивлячись на це, засудив на смертну кару. Чому і заля чого це зроблено? Щоб це зрозуміти треба звернутися до історії.

1934 рік — убивство Кірова. Тоді ми докладно знаємо, що організатор тогочасного — Сталін — за одним разом ліквідував можливого політичного конкурента і створював привід для організації чистки суспільства від опозиційних елементів. В підготовці цієї чистки важливу роль відіграв процес над убивцями Кірова. До нього групою бувших злочинців. Доказати злочинність було неможливо, тому процес був постійно закритий; всіх присутніх до розстрілу і в той же день розстріляли. Потім використували проти вождів буржуазної опозиції "свідчення" розстріляних, котрі вони начебто дали під час суду над ними.

Вибух у вагоні московського метро і суд над Степаном Задікіяном і двома його товаришами, як жалива харикатура, нагадує убивство Кірова і суд над Ніколаєвим, Каталіновим та іншими. На думку організаторів цього діла, трьох мертвих вірменів повинні будуть розказати, чого живі не схотіли говорити. Мертві воїни повинні послужити КГБ проти правозахисників, зокрема Андрія Сахарова.

Цей задум КГБ був вишкритий нами ще тоді, як в ушах не перестав звучати звук вибуху. Із КГБ в той же день (8 січня 1977 року) почала розповсюджуватися чутка, що вибух діла рук дисидентів. Ми негайно зареагували на це. Одночасно, декілька людей, кожний зі своєї ініціативи і на власну відповідальність, виступили з заявами про те, що вибух в метро, скоріше всього, провакція КГБ. Серед тих, хто зробив такі заяви був і я. Але влада офіційно зареагувала тільки на заяву А. Сахарова. При чому, йому вперше була висловлена погроза арештом. Це зробив заступник прокурора СРСР Терехов. Однак, чутки про дисидентів-терористів негайно уявлялися.

КГБ відступив, але не відмовився від свого плану.

(Закінчення на стор. 6)

В. Кульчицький Гут

ПРО СОЛЖЕНИЦІНА, БАНДЕРІВЦІВ І НЕРОЗГАДАНИ ПОВОРОТИ ІСТОРІЇ

[2]

І не скривав Солженіцин національності Г. П. Тена, щоб читач думав, що має до діла з героєм-росіянином, бо вже на початку опису його "геройських подвигів" Солженіцин про нього пише: "Він знав мови, він плавав на англійському кораблі, і він був до того ж естонцем, хоч правда, петербургським естонцем".

Питання спротиву

У "Дні Нью Йорк Таймс Бук Рев'ю" з 31-го грудня 1978 року був надрукований список 16-ти найкращих книжок, які редакція вибрала із усієї продукції 1978 року. У короткому вступі до цього списку було наступне висновок: "Цього року дві книжки авторів історичного значення не є на списку: Александра І. Солженіцина "Архіпелаг Гулаг III" і "Шоста" Ізаака Башевіца Зінгера, нагородженого премією Нобеля. Переконавшись, що їхні думки були більш елюквентно сформульовані раніше".

Щодо Солженіцина, то редакція тут рішуче помилилася. Основна думка третього тому та ж сама, яка турбує жидів і яку вони вже довший час розробляють з усіх сторін — це заклад у пасивності в обличчя голокості. Отже, це "Свобода" подає була за "Нью Йорк Таймс" повідомлення про появу нової книжки про жидів в СРСР, у якій П автор Рибаків, "старіється опрокинути загальне враження, що жиди йшли покірно на смерть, не ставлячи жадного опору нацистам". Подібне старання робить Солженіцин у третьому тому по відношенні до комуністичного терору, і наскільки нам відомо, жадний із попередніх двох томів не трактував цієї теми так основно, і ніде раніше ця тема не була Солженіцином, "більш елюквентно сформульована". Отже третій том стоїть зовсім окремо від двох попередніх.

Вказує на це і сам Солженіцин у своїй передмові до англійського видання: "Для читачів, які знайшли в собі моральну силу подолати терору і страждання перших двох томів, — каже він там, — третій том відкриває період свободи і боротьби". А далі Солженіцин вивисає англомовному читачеві, що про боротьбу Задікіяна не знає, бо П, "совітський режим ще пильніше засекречує, аніж факт катування і винищення мільйонів людей. Більш як чогонебудь іншого комуністичний режим боїться виявлення цієї боротьби".

У лісах Східної Прусії чи в бараках Гулагу.

Впродовж багатьох поколінь світ заливали могутні ідеї про безсильність ідеї, і теорії історії, які нехтували одиницями як творцями історії! — так починає свій коментар про Солженіцина п. н. "Пермафентний Гулаг" Джордж Ф. Вілл, відомий коментатор, співробітник тижневика "Ньюзік" і шоденний "Ді Вашингтон Пост" та учасник телевізійної програми "Агронскі еді кампані" (Ньюзік, 12.01.1978). Він зі ідеї і теорії відкидає. На прикладі Солженіцина він доводить їхню банкрутність. Згадавши про існування страху, "щоб не виглядати недостатньо прогресивним" він пише: "Від 1917 року такий страх продукував підлі апології соціального варваризму. Але нині, як твердить Роберт Конквест, слово "Гулаг" увійшло до кожної мови, якуючи Солженіцинові, і вперше від 1917 року не можна знайти на Заході серйозного обговорення соціального системи".

Серед німецьких драматургів експресіонізму найбільшу увагу Курбаса привертало дуже популярний тоді Георг Кайзер, і над постановкою його п'єси "Газ" він почав працювати зразу ж після організації у березні 1922 року мистецького об'єднання "Березиль", дійсного експресіоністичного театру. При співпраці мистця В. Г. Меллера та композитора Бундого, Курбас простудіював до подробиць усі закони акторського матеріалу в масових будовах та мінімум і максимум технічної можливості масового акторського матеріалу і поставив перед собою завдання дати мистецько-ритмічну синтез з елементів ритміки різних категорій — ритміки виробничого процесу, стихії мітінгу, колективного гора робітників під час вибуху газового заводу і т. д. Така напружена докладна розробка п'єси дала у висліді величезний успіх, коли П поставлено діла 27-го квітня 1923 року. На виставі був присутній сам автор "Газу" Георг Кайзер, який заявив, що ні в Західній Європі, ні в Москві він "не знаходить такого виразного і чіткого формою експресіоністичного мислення та втілення, як в курбасівському трактуванні його п'єси" (див. "Розстріляне від-

О. Зеленецький

"ТЕОЛОГІЯ ВИЗВОЛЕННЯ"

Виступ Папи Павла II на конференції єпископів Латинської Америки в Мехіко, як і його промова до мексиканських "парів" — індіанців, найбільшій серед бідних — можна вважати за початок нової ери в соціальної політики Церкви. Як відомо, латиноамериканський терен є саме тереном найкращих проявів соціальної несправедливості й людської нужди. В рамках різних диктаторських, чи півдиктаторських режимів дотепер там існує майже ще класично-капіталістичний поділ на панівну класу багатих і використовувану класу бідноту, часом охоплює понад 80 відсотків населення. Не диво отже, що за таких умов священство Католицької Церкви в Латинській Америці, зокрема молоде, почало активно ангажуватися у боротьбу за ліквідацію цієї соціально несправедливої соціальної системи. І ця соціальна активізація Церкви безумовно була б наскрізь позитивним явищем, згідним з християнською наукою про справедливий розподіл дібр, якщо б ця широка течія серед священників Латинської Америки не почала себе доводити з різними радикально-політичними, ліво-революційними чи комуністичними рухами, творчачи своєрідний спільний "народний фронт".

У своїх розважаннях на цю тему під час конференції єпископів в Мехіко, в загальному Папа ставив боці "теології визволення", тобто схвалюючи активну боротьбу Церкви в Латинській Америці за соціальну справедливість, але провів критику різних поглядів на цю тему, які не виходили з традиційної теології. Він писав: "Теологія визволення" в якійсь мірі веде до "теології насильства" й являється за яскравим відмежуванням від традиційної теології.

Солженіцина п. н. "Пермафентний Гулаг" Джордж Ф. Вілл, відомий коментатор, співробітник тижневика "Ньюзік" і шоденний "Ді Вашингтон Пост" та учасник телевізійної програми "Агронскі еді кампані" (Ньюзік, 12.01.1978). Він зі ідеї і теорії відкидає. На прикладі Солженіцина він доводить їхню банкрутність. Згадавши про існування страху, "щоб не виглядати недостатньо прогресивним" він пише: "Від 1917 року такий страх продукував підлі апології соціального варваризму. Але нині, як твердить Роберт Конквест, слово "Гулаг" увійшло до кожної мови, якуючи Солженіцинові, і вперше від 1917 року не можна знайти на Заході серйозного обговорення соціального системи".

Солженіцина п. н. "Пермафентний Гулаг" Джордж Ф. Вілл, відомий коментатор, співробітник тижневика "Ньюзік" і шоденний "Ді Вашингтон Пост" та учасник телевізійної програми "Агронскі еді кампані" (Ньюзік, 12.01.1978). Він зі ідеї і теорії відкидає. На прикладі Солженіцина він доводить їхню банкрутність. Згадавши про існування страху, "щоб не виглядати недостатньо прогресивним" він пише: "Від 1917 року такий страх продукував підлі апології соціального варваризму. Але нині, як твердить Роберт Конквест, слово "Гулаг" увійшло до кожної мови, якуючи Солженіцинові, і вперше від 1917 року не можна знайти на Заході серйозного обговорення соціального системи".

Солженіцина п. н. "Пермафентний Гулаг" Джордж Ф. Вілл, відомий коментатор, співробітник тижневика "Ньюзік" і шоденний "Ді Вашингтон Пост" та учасник телевізійної програми "Агронскі еді кампані" (Ньюзік, 12.01.1978). Він зі ідеї і теорії відкидає. На прикладі Солженіцина він доводить їхню банкрутність. Згадавши про існування страху, "щоб не виглядати недостатньо прогресивним" він пише: "Від 1917 року такий страх продукував підлі апології соціального варваризму. Але нині, як твердить Роберт Конквест, слово "Гулаг" увійшло до кожної мови, якуючи Солженіцинові, і вперше від 1917 року не можна знайти на Заході серйозного обговорення соціального системи".

(Продовження буде)

Церкви від різних радикальних політичних течій, які часто ставляться вороже до християнської релігії й намагаються використати Церкву для своїх політичних цілей.

На думку Папи Римського, Церква повинна ангажуватися у боротьбу за соціальну справедливість у світі, основи якої на Євангелії, на християнській соціальній науці, і з цих позицій самостійно боротися проти будь-якого поневолення, в тому й соціального як в капіталістичних, так і в комуністичних країнах. Із усією ясністю Папа Іван Павло II підкреслює, що Церква, списуючи чи священство не можуть виступати як політичні провідники чи соціально-економічні вчителі, тобто ангажуватися по боці однієї політично-соціальної системи. Замість того вони "мотивацію своїх діл мають шукати в центрі християнського поспланіння, що його поспланіння і оберігає Церква і з цієї точки погляду ставати на оборону братерства, справедливості, миру, проти всіх систем підкорення, поневолення, дискримінації, насильства, замахів на релігійну свободу, замахів на людську свободу".

Таким чином, новий Папа поставив перед Церквою основне завдання — боротися за справжню свободу людини в усіх багатогранних аспектах цієї проблеми, боротися за особисту гідність людини, проти насильства над нею, звільняючи воно не виходило б. Проте, ця боротьба має проходити не в змужжених рамках своєрідної однонаправленості Церкви з політичними тенденціями, які саме мають за завдання під прикриттям соціальної справедливості і зміни соціальної системи, завести такий політичний лад, що дуже часто приводить до ще гіршого поневолення людини, до нахилу людства до тоталітаризму й жорстокого догматизму, до нищення релігії і церковних організацій.

Безумовно, саме цей новий Папа, на практиці прекрасно обзнайомлений з тоталітарно-комуністичною системою на теренах Східної Європи, був здатний ввести ясність в проблему заангажування Церкви в боротьбу за соціальну несправедливість не тільки на терені Латинської Америки. На протязі останнього часу молоді священники латиноамериканського світу часто активно співпрацювали з різними радикально-революційними течіями, які, використовуючи яскраву соціальну несправедливість не так для звільнення людей із соціального та політичного

(Закінчення на стор. 4)

Д-р Осип Кравченко

ЕКСПРЕСІОНІЗМ І УКРАЇНСЬКИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ТЕАТР

[2]

У ділянці театрального мистецтва треба було подбати про поповнення репертуару сучасними західноєвропейськими п'єсами, принаймні, як довго бракувало ще українських модерних творів. Впродовж всього театру, методи при постановці треба було пристосовувати до нових обставин, до нової публіки, бо ж дотепер наш театр був пристосований переважно вищим верствам суспільства. Цього важкого завдання піднявся Леся Курбас.

Розуміючи, що в усіх нових обставинах виростає нове завдання, а всяке нове завдання вимагає нових засобів, Курбас бачив потребу зв'язуватися з інтелектуальними сферами культури, бо тільки так можна буде створити в Україні культурні цінності, які підлягають широкій українській масі до вершин творчості всесвітнього значення. Він гостро виступав проти притаманного українській літературі спливання життя, а орієнтацію на банальні форми реалізму і натуралізму вважав "безнадійною" спробою. Тому й пропонує відвернення від усіх традиційних форм мистецтва. По лінії експресіонізму він бачить головне завдання мистецтва не у докладному відтворенні життя, а в допомозі життю, в організації праці й розваги широким масам. Революційна цінність нової концепції мистецтва полягає у цілковитому відкиданні конформістичної естетики й заміненні її ідеєю, що мистецтво є рівнозначне з акцією в діяльному житті. Таким чином, в умовах індустріалізації воно є однією з численних її ланок, воно стає однією з індустріальних діяльностей. Звідси й сцена перетворюється у зви-

чайний варіант драматичних ефектів, а засобами до їх досягнення служать машиноподібні конструкції, звичайний оляг замість акторських костюмів і т. д. Пишні декорації, що прикрашували сцену минулих, передвоєнних літ, зникають. Міняється також і роль актора в новому революційному театрі. Подібно, як машина є знаряддям, що складається із скомплікованої системи частин, виконуючи свої функції завдяки механічному сполученню, актор нового театру є кошиком, який лиши у співпраці з іншими подібними кошиками дає одну ритмічну цілість. Ритм був для Леся Курбаса основою театру й кожного театрального образу, а поєднання окремих образів в один мало творити основу вистави. Вирішальний вплив при постановці вистави мав індивідуальний смак режисера, його ідеї та воля, під час коли актори й мистці сповняли свої виконавчі ідеї режисера й не вносили у виставу нічого власного. Це було справжньою новиною для більшості українських театральних кіл, які і почали виступати зі своїми застереженнями. І так, наприклад, виховання нового актора було однією з тем "Міської конференції по мистецькій освіті", що відбулася у Києві діла 24-го березня 1924 року. Доповілі Леся Курбаса й М. Терещенка викликали напружену й гостру дискусію, бо новим ідеям першого останній протиставив "колективний" метод виховання актора й заперечував індивідуалізм та авторитаризм самовільного режисера. Курбас вважав, що актор повинен уміти охоплювати своєю увагою усю цілість, всю складність певного образу й тримати в його ритмі, ніби жити його зовнішнім життям. Він мусить бути спостережливим, повинен думати образами й розвивати здатність знаходити стилі і яскраві мистецькі знаки, що викликають у глядача уявлення про цілу річ чи явище. А передаючи все це глядачеві засобами технічного вміння, автор мусить вміти панувати над своїми засобами й бути майстром-техніком, а не "переживальним" апаратом. Все це ознаки актора, яким хотів його бачити експресіонізм.

Із творами німецьких експресіоністів Леся Курбас познайомився в Галичині. Його увагу привертала чиста театральність, що лягла в основу нового світового мистецтва, а в своїй статті "Нова німецька драма"

(Музагет, 1917 рік) він писав, що велике враження зробило на нього те, що "об'єднує в одну назву молодих німців, а саме їхнє дике, незагнане, молоде й при тому загальне стримання до чину", далі їхнє "відчування нового чоловіка без особистого міль" й, акіні, "порівняння із всім традиційним естетичним умовами". В драмах німецьких експресіоністів Курбас бачив розрив із мрійливим та хуторянським споглядальним ставленням до життя і викликуваним ним проблем. Тому, приїхавши до Києва й зустрівшись там "мрійливим ентузіастам нового українського театру" (слова Д. Антоновича), студентів драматичної секції Інституту Лісенка, він почав працювати з ними над постановкою Софоклевого "Царя Едіпа", а головним її принципом зробив ритмічну організацію мас, руху та голосу. Цей задум здійснився у 1918 році про нього Курбас говорив, що він мав "експресіоністичний відтінок". У той самий час він виступив з інсценізацією Шевченкового "Івана Гуса", яка, на його думку, була першим експресіоністичним спектаклем у межах колишньої російської імперії.

Серед німецьких драматургів експресіонізму найбільшу увагу Курбаса привертало дуже популярний тоді Георг Кайзер, і над постановкою його п'єси "Газ" він почав працювати зразу ж після організації у березні 1922 року мистецького об'єднання "Березиль", дійсного експресіоністичного театру. При співпраці мистця В. Г. Меллера та композитора Бундого, Курбас простудіював до подробиць усі закони акторського матеріалу в масових будовах та мінімум і максимум технічної можливості масового акторського матеріалу і поставив перед собою завдання дати мистецько-ритмічну синтез з елементів ритміки різних категорій — ритміки виробничого процесу, стихії мітінгу, колективного гора робітників під час вибуху газового заводу і т. д. Така напружена докладна розробка п'єси дала у висліді величезний успіх, коли П поставлено діла 27-го квітня 1923 року. На виставі був присутній сам автор "Газу" Георг Кайзер, який заявив, що ні в Західній Європі, ні в Москві він "не знаходить такого виразного і чіткого формою експресіоністичного мислення та втілення, як в курбасівському трактуванні його п'єси" (див. "Розстріляне від-

родження", стор. 882). При переповненій залі, "Газ" ішов десятки разів підряд. Тисячі глядачів притягала новизна спектаклю й незвичайні форми, які, відтак, послужили їм підставою для визначення їхньої ідейно-політичної позиції. А Павло Филипович, постійний відвідувач вистав "Березиль" був так вражений динамікою й оригінальністю постановки "Газу", що відвідав цю виставу кілька разів (див. "Сучасність" ч. 10, 1961, стор. 30). Не можна не згадати також того факту, що постановка "Газу", "Газу" стала предметом диспутів, а чи не найважливіший з них був встановлений спілкую селянських письменників "Плуг" в 1923 році. Маємо також неперевірені дані про те, що видавництво "Слово" планувало опублікувати книгу п. з. "Постановка "Газу" ступінь "Березиль", до якої мали увійти стаття П. Филиповича "Од "Наталки Полтавки" до "Газу", а далі праці Л. Курбаса й В. Г. Меллера. Також кийське видавництво "Гольфштрот" задумувало видавати від лютого 1923 року літературно-мистецький літературний двотижневик "Кермо" під редакцією Л. Курбаса, Якова Савченка та Михайла Семенка, а перше його число мало містити п'єси Кайзера "Кораль" і "Газ". У дальших числах журналу мали друкуватися драми Толлера і Штернгейма.

Якже прийняла критика Курбасову постановку "Газу"? В подавляючій більшості прихильно. В журналі "Червоний Шлях", наприклад, писалося, що постановка цієї п'єси — це "найбільша — виключна мистецька робота в театрі" за час революції в Україні, робота, в якій Курбас досяг "нечуванних результатів сценічного розв'язання принципу колективно-конструктивного образу" (ч. 2, 1923, стор. 269). Вслід за цим заміткою пошов також автор статті "Театр Леся Курбаса", пишучи, що постановка "Газу" означає початок нової доби в театральному мистецтві. Бо хоч і п'єса перейнята буржуазними тенденціями й дешевею філософією, "вищою ідеальною людиною", Курбас, — каже автор статті, — зробив з неї революційну п'єсу, дав їй пролетарську ідеологію, висунувши на перше місце і ядро експресіонізму".

(Закінчення на стор. 4)

Традиційний концерт колядок та щедрівок в Ірвінгтоні

Одним із дорогіших для українців є колядки та щедрівки, які багатством своєї музичної краси та наснагою збагатили нашу співочу музичну літературу.

Колядування під час Різдва в українців є традиційним звичаєм. Походження колядок датується ще від ХІІІ сторіччя. Найстарша і найбільше популярна колядка — це „Бог Предвічний народився“.

Колядки мають релігійний характер. Змістом своїм вони возвеличують Вовлчення Сина Божого, тому вони ввійшли в церковні обряди, що їх український народ у великому піднесенні душі співає від празника Різдва до Стрітня Господнього.

Щедрівки натомість, висловлюють привітання господарині, господареві, чи взагалі голові хатнього господарства.

Українські колядки та щедрівки мають високомистецьку вартість та є частиною правдивого культурного й історичного фольклору України. Многі хори при українських церквах присвячують колядкам та щедрівкам спеціальне значення, уряджуючи концерти, що позначають живучість традиції цього роду мистецтва.

Мішаний хор ім. Дм. Бортнянського, одного з класиків релігійної музики, осласленого немирущими концертами-псалмами, при українській православної церкви св. Тройці в Ірвінгтоні, Н. Дж., вже від років уряджує концерти колядок та щедрівок, що на заповідженні виступи стигає поважне число слухачів, не тільки зі своєї парафії, але гостей з інших парафій католицьких чи православних.

Цього року такий концерт відбувався 14-го січня, після Божественної новорічної Літургії в год. 12-й, яку у великому совокупленні і пієтнізмі відслужив настоятель загалом церкви о. митрат д-р Юрій Шумовський; із-за його авторитету, як великого науковця, церква утішася популярністю. Сослужив о. дякон Володимир Полішук, який своїм, незвичайно красивим голосом, прикрашає кожне Богослуження, у якому бере участь.

На програму концерту склалися такі колядки та щедрівки: „З нами Бог“ муз. Дм. Бортнянського, „Ой видить Бог“ муз. К. Стеценка, „Слава на небі Богові“ муз. Строкіна, „Дивна новина“ муз. К. Стеценка, „В полі, полі плужок оре“ муз. К. Стеценка, „На Йорданській річці“ муз. К. Стеценка і „Тиха ніч, свята ніч“ муз. Ф. Грєбер, та на закінчення програми молитву за Україну — „Боже Великий Єдиний“ — муз. М. Лисенка. Молитву вислухали присутні, сточи, а о. митрат д-р Юрій при відчинених Царських

Михайло Добин

Пам'яті покійного друга

Сл. п. інж. Володимир Яворський народився 5-го листопада 1920 року в Ужгороді, Закарпатська Україна. Юнаком восени 1938 року голосистий добровільно до Карпатської Січі, та як член 2-го Куреня бореться за незалежність тількищо проголошеної Карпатської України. В „Січі“ перебував до кінця кампанії, а після укладу переїжджає до Праги, де закінчує гімназію.

В квітні 1941 року голосистий вступив до війська як член ДУН (Дружини Українських Націоналістів) його приділено до північного Куреня „Соловій“ і разом із південною частиною переходить виїхати в Нойгамері-Німеччина. 18-го червня 1941 року обидві частини виїжджають на схід в околиці Радимна.

Після вибуху Другої світової війни ці формации переходять через Львів-Тарнопіль-Трималів-Сатанів-Проскурів аж до Вінниці. У цій кампанії сл. п. В. Яворський зводив тяжкі бої із ворогом. З Вінниці переїздить назад до Нойгамеру, де обидві частини переформовано в одну формацию під назвою „Нахтігаль“ в числі 4-ох сотень. Після кількох місячного виїзду на беззні 1942 року на Білорусь, щоб боротися із більшовицькими партизанами. За його відвагу та хоробрість сл. п. В. Яворського підвищено на хорунжого. При кінці грудня 1942 року німці розв'язують формацию „Нахтігаль“, члени якої, старшини і стрільці, шораз частіше почали критикувати політику „Ост“, та виразно протиставили німецькій команді під проводом сотника Коха. Стрільців розпущено домі, а старшин під ескортою СС перевезено до Львова, де Покійного, сл. п. В. Яворського, віддано до тюрми на Лонцю, звідки згодом йому вдалося втекти. Влітку 1943 року сл. п. Яворський, голосистий добровольцем І УД УНА. Старшинську школу переходить у Венеша біля Праги. Як поручник тяжкої артилерії під командою майора Налієнка бере участь у боях під Бродами, де поранений і попадає в полон.

Про дуже цікавий, неначе чуло, момент розповів сл. п. Яворський д-рові С. Ворохові: „Зараз після поранення, лежу наліпиротомний, ситуація безнадійна. Більшевики облягають із усіх сторін. Рішаюся покінчити життя, щоб не попасти в руки червоних катів. Зарядив пістолем, приклав її до голови і вже мав вистрілити... як в тому моменті побачив візію свого Божого Ангела у виді своєї голови, яка, похилившись над мною, сказала: Сину, не роби цього, тобі ще не прийшла пора. Моя рука опала, мов зів'яла, а слова Слуги Божого Ангела залишилися у моїй пам'яті навіки“.

Попавши в полон, перевозять раненого сл. п. В. Яворського на Сибір. Там перебував він довгий п'ять років заслання. І там влучно він вирішив покінчити своє життя. І знову з'являється йому візія Слуги Божого і ще раз свята голова, похилившись, сказала: „Сину, не роби цього, твоя пора ще не прийшла. (Слугу Божого Ангела він бачив тільки один раз в часі авіаційній у Львові). Це був небуденний день у його житті. Масстична постать залишилася в уяві до кінця життя. Заходами людей доброї волі йому властяться вирватися із полону, і

Подав: В. Король за даними друзів по зброї: Ярослав Мартиниш, Юрій Лопатинський, Євген Билинський, Мирослав Кальба, Антін Федішин, А. Домарашкий

Сл. п. інж. В. Яворський

Ювілей ТУІА

Дня 19-го вересня 1978 року проминуло 30 років від заснування Товариства Українських Інженерів Америки. З цього приводу 7-го і 8-го жовтня 1978 року в Чикаго, в приміщенні престижного готелю Пік Конгрес відбулися величаві відзначення 30-річного ювілею Товариства Українських Інженерів Америки.

Головна Управа ТУІА, головою якого є інж. Ю. Гончаренко в планувальній стадії докладала багато зусиль, щоб кінцевий ефект був акційний. З тією метою створено при Головній Управі Комітет Підготовки 30-річчя ТУІА в складі інж. Д. Григорчук — голова, інж-ри І. Дутка, О. Сирафін і Ю. Базилевський — заст. голови, д-р О. Мороз — наукова конференція, інж. Е. Змій — панель, мгр М. Гончаренко — програма, інж. М. Борещкий — преса, інж-и Н. Шевчик і О. Солтисник — ювілейна книга, інж-и С. Прошок і О. Глют — конкурс технічних праць для студентів і інж. Я. Струтинський — архітектурна і патентова виставка.

Для більш ефективного праці на місці було оформлено Ліловий комітет в такому складі: інж. П. Вехрій — голова, інж-и А. Васнчук, Л. Джупинський, О. Когут, М. Маркевич, Л. Очаренко, Я. Струтинський і П. Турула — члени.

Вже в пізній стадії підготовки також створено Почесний комітет на чолі з д-ром М. Яримовичем. Членами цього комітету були: проф. д-р О. Андрушків, проф. д-р О. Біланюк, інж. В. Богачевський, д-р О. Білик, інж. І. Вітковський, проф. д-р Б. Гнатюк, проф. д-р П. Гришак, д-р Ю. Гамата, проф. д-р З. Мельник, д-р І. Метель, проф. В. Мінковський, д-р В. Наконечний, д-р О. Плешкевич, проф. М. Поліруський, ген. В. Романов, д-р І. Рудавський, проф. д-р О. Смакула, інж. Я. Соколик, інж. І. Сось, інж. С. Тимак, д-р С. Тисовський, д-р О. Харик, д-р А. Хрептовський і інж. Л. Якевич.

Програма ювілейного з'їзду включала чотири сесії науково-технічної конференції з двадцятьма доповідями з різних галузей науки, інженерії та технології взагалі, панель з доповідей країн та вищих позицій в професійній діяльності, виставок видань Т-ва і патентів окремих членів, з'їздового бенкету та балу з мистецькою програмою і ділових нарад.

Рання сесія „Техніка довкілля“ науково-технічної конференції, якою проводив інж. Я. Соколик включала три доповіді: інж. М. Борещкий — „Контроль зачищення довкілля на базі Морської Флотії ЗСА“, д-р Д. О. Григорчук — „Адміністрація охорони здоров'я і безпеки затруднення“, інж. Г. Костинюк — „Дослідження майбутнього улоколенням безпечності автомобілів“. У другій ранній сесії „Інженерні застосування“, якою керував проф. О. Куріца, доповідали: інж. З. Захаревич — „40 В лампа мігруючої хвилі для сателітної системи DSCS III“, д-р мед. інж. М. Юзич — „Ультразвук в медицині“ і д-р інж. В. Барзко — „Правничий аспект підприємства“. Під час популяційної сесії „Модерні проекти майбутнього“, якою проводила д-р Л. Пашковська-Костинюк, включала три доповіді: проф. д-р В. Мінковський — „Майбутні альтернативи енергії“, інж. Б. Микитин — „Технологія легкого маневрування літаком“ і д-р Ю. Баїй — „Система реакторів — КАДВ“. В другій популяційній сесії „Інженерні та суспільств“, передіником якої був д-р технічних наук В. Наконечний складалися з трьох доповідей: арх. Л. Калинич — „Проект української національної кімнати в Катедрі Наук Піттсбургського університету“, інж. Р. Крохмалюк — „Археологічні розкопки на території книжого міста Гали-

ча“ та інж. С. Чорніта — „Потреба та можливості появи англійсько-українського технічного словника“.

У професійній сесії відбувся панель на тему „Добуття країн та вищих позицій в професійній діяльності“, яким провадив інж. Е. Змій. Панель творили чотири панелісти: інж. О. Серафін — „Планування кар'єри абсолютанта-професіоналіста в індустрії“, д-р Е. Шнор — „Важкі чинники для досягнення вищого рівня в керівництві“, інж. І. Вислюцький — „Початок і успішність у власному підприємстві“ і проф. д-р М. Моравецький — „Осягнення вищих наукових ступнів для успішної кар'єри“. Всі доповіді були на високому рівні, а організування усіх сесій і панелі були зразково підготовані.

Виставки видань Товариства і патентів окремих членів візрєво пригтовано і виставив їх інж. Я. Струтинський.

У виставках брала участь фірма В. Братківа RAM Builders яка виставляла ряд знімків з торговельних будинків, виготовлених архітектами Н. Поповичем і О. Бараником та побудованих шєю ж фірмою. На виставці були також знімки праць арх. Я. Січинського і інж. Д. Яросевич та П. Батська.

З'їздовий бенкет полегдженний коктейлем був кульмінаційною точкою всіх з'їздових урочистостей. До особливого успіху бенкету, без сумніву, причинився багато тостмайстер (МС) інж. Д. Григорчук. Після представлення на залі присутніх голів Відділів ТУІА і представників товариств та президіального стола, почалася перша частина мистецької програми, в якій виступив жіночий ансамбль „Луна“ з Детройту в складі пань: О. Федорович, Н. Лаврин, З. Серафін, М. Михайлович, М. Стефанюк, В. Андрушків і Х. Липецька та при фортепіанному супроводі п-і М. Лончишми-Лисовської. Музичне оформлення до „Луни“ опрацювала п-і М. Стефанюк. Після виступу „Луни“ та п'яніста Б. Сперкача, виступили з короткими словами д-р М. Яримович і голова Головної Управи ТУІА інж. Ю. Гончаренко як також із привітом голова місцевого Відділу УККА д-р М. Харкевич.

Після згаданих виступів відбулася церемонія вручення грамот ГУ ТУІА. Грамоти з відповідним церемоніальним вручили в імені Головної Управи: інж. Е. Змій вручив чотирьом Відділам ТУІА за активну діяльність і професійні осяг (За 1977 Відділам Каліфорнії і Мінеаполіс, а за 1978 Відділам Детройт і Чикаго). Інж. М. Борещкий вручив срібну грамоту за професійні успіхи д-рові М. Головатому. Інж. О. Глют передав на руки інж. С. Чорніти, голові Філадельфійського Відділу, срібну грамоту для відсутнього інж. Лева Якевича за віддану працю до Т-ва і за статті на технічні теми в щоденнику „Свобода“. Інж. Б. Гринюк вручив д-рові П. Турилові срібну грамоту за віддану працю в Т-ві УІА. Хемік О. Солтисник передав срібну грамоту інж. Я. Струтинському також за віддану працю в Т-ві Інженерів. Грамоту почесного члена Т-ва, що її призначено на 25-ох Загальних Зборах Т-ва д-рові М. Яримовичеві (він був тоді в Європі) вручив інж. Гончаренко, голова Т-ва. Спеціальну грамоту ТУІА за наукові та професійні досягнення призначено проф. д-рові В. Мінковичеві, проф. Ілліноійського університету. Це вже друга цього роду грамота надана ТУІА.

По церемонії вручення грамот почався з'їздовий бал під час якого відбулася друга частина мистецької програми з виступом жіночого тріо з Вашингтону, Д.К., в складі пань: Л. Дячок, С. Наконечної і Д. Терпак, а при фортепіані п-і О. Сушко-Наконечна.

Після закінчення з'їзду відбувся банкет у ресторані „Система реакторів — КАДВ“. В другій популяційній сесії „Інженерні та суспільств“, передіником якої був д-р технічних наук В. Наконечний складалися з трьох доповідей: арх. Л. Калинич — „Проект української національної кімнати в Катедрі Наук Піттсбургського університету“, інж. Р. Крохмалюк — „Археологічні розкопки на території книжого міста Гали-

ча“ та інж. С. Чорніта — „Потреба та можливості появи англійсько-українського технічного словника“.

У професійній сесії відбувся панель на тему „Добуття країн та вищих позицій в професійній діяльності“, яким провадив інж. Е. Змій. Панель творили чотири панелісти: інж. О. Серафін — „Планування кар'єри абсолютанта-професіоналіста в індустрії“, д-р Е. Шнор — „Важкі чинники для досягнення вищого рівня в керівництві“, інж. І. Вислюцький — „Початок і успішність у власному підприємстві“ і проф. д-р М. Моравецький — „Осягнення вищих наукових ступнів для успішної кар'єри“. Всі доповіді були на високому рівні, а організування усіх сесій і панелі були зразково підготовані.

Виставки видань Товариства і патентів окремих членів візрєво пригтовано і виставив їх інж. Я. Струтинський.

У виставках брала участь фірма В. Братківа RAM Builders яка виставляла ряд знімків з торговельних будинків, виготовлених архітектами Н. Поповичем і О. Бараником та побудованих шєю ж фірмою. На виставці були також знімки праць арх. Я. Січинського і інж. Д. Яросевич та П. Батська.

З'їздовий бенкет полегдженний коктейлем був кульмінаційною точкою всіх з'їздових урочистостей. До особливого успіху бенкету, без сумніву, причинився багато тостмайстер (МС) інж. Д. Григорчук. Після представлення на залі присутніх голів Відділів ТУІА і представників товариств та президіального стола, почалася перша частина мистецької програми, в якій виступив жіночий ансамбль „Луна“ з Детройту в складі пань: О. Федорович, Н. Лаврин, З. Серафін, М. Михайлович, М. Стефанюк, В. Андрушків і Х. Липецька та при фортепіанному супроводі п-і М. Лончишми-Лисовської. Музичне оформлення до „Луни“ опрацювала п-і М. Стефанюк. Після виступу „Луни“ та п'яніста Б. Сперкача, виступили з короткими словами д-р М. Яримович і голова Головної Управи ТУІА інж. Ю. Гончаренко як також із привітом голова місцевого Відділу УККА д-р М. Харкевич.

Після згаданих виступів відбулася церемонія вручення грамот ГУ ТУІА. Грамоти з відповідним церемоніальним вручили в імені Головної Управи: інж. Е. Змій вручив чотирьом Відділам ТУІА за активну діяльність і професійні осяг (За 1977 Відділам Каліфорнії і Мінеаполіс, а за 1978 Відділам Детройт і Чикаго). Інж. М. Борещкий вручив срібну грамоту за професійні успіхи д-рові М. Головатому. Інж. О. Глют передав на руки інж. С. Чорніти, голові Філадельфійського Відділу, срібну грамоту для відсутнього інж. Лева Якевича за віддану працю до Т-ва і за статті на технічні теми в щоденнику „Свобода“. Інж. Б. Гринюк вручив д-рові П. Турилові срібну грамоту за віддану працю в Т-ві УІА. Хемік О. Солтисник передав срібну грамоту інж. Я. Струтинському також за віддану працю в Т-ві Інженерів. Грамоту почесного члена Т-ва, що її призначено на 25-ох Загальних Зборах Т-ва д-рові М. Яримовичеві (він був тоді в Європі) вручив інж. Гончаренко, голова Т-ва. Спеціальну грамоту ТУІА за наукові та професійні досягнення призначено проф. д-рові В. Мінковичеві, проф. Ілліноійського університету. Це вже друга цього роду грамота надана ТУІА.

По церемонії вручення грамот почався з'їздовий бал під час якого відбулася друга частина мистецької програми з виступом жіночого тріо з Вашингтону, Д.К., в складі пань: Л. Дячок, С. Наконечної і Д. Терпак, а при фортепіані п-і О. Сушко-Наконечна.

Після закінчення з'їзду відбувся банкет у ресторані „Система реакторів — КАДВ“. В другій популяційній сесії „Інженерні та суспільств“, передіником якої був д-р технічних наук В. Наконечний складалися з трьох доповідей: арх. Л. Калинич — „Проект української національної кімнати в Катедрі Наук Піттсбургського університету“, інж. Р. Крохмалюк — „Археологічні розкопки на території книжого міста Гали-

ча“ та інж. С. Чорніта — „Потреба та можливості появи англійсько-українського технічного словника“.

У професійній сесії відбувся панель на тему „Добуття країн та вищих позицій в професійній діяльності“, яким провадив інж. Е. Змій. Панель творили чотири панелісти: інж. О. Серафін — „Планування кар'єри абсолютанта-професіоналіста в індустрії“, д-р Е. Шнор — „Важкі чинники для досягнення вищого рівня в керівництві“, інж. І. Вислюцький — „Початок і успішність у власному підприємстві“ і проф. д-р М. Моравецький — „Осягнення вищих наукових ступнів для успішної кар'єри“. Всі доповіді були на високому рівні, а організування усіх сесій і панелі були зразково підготовані.

Виставки видань Товариства і патентів окремих членів візрєво пригтовано і виставив їх інж. Я. Струтинський.

У виставках брала участь фірма В. Братківа RAM Builders яка виставляла ряд знімків з торговельних будинків, виготовлених архітектами Н. Поповичем і О. Бараником та побудованих шєю ж фірмою. На виставці були також знімки праць арх. Я. Січинського і інж. Д. Яросевич та П. Батська.

З'їздовий бенкет полегдженний коктейлем був кульмінаційною точкою всіх з'їздових урочистостей. До особливого успіху бенкету, без сумніву, причинився багато тостмайстер (МС) інж. Д. Григорчук. Після представлення на залі присутніх голів Відділів ТУІА і представників товариств та президіального стола, почалася перша частина мистецької програми, в якій виступив жіночий ансамбль „Луна“ з Детройту в складі пань: О. Федорович, Н. Лаврин, З. Серафін, М. Михайлович, М. Стефанюк, В. Андрушків і Х. Липецька та при фортепіанному супроводі п-і М. Лончишми-Лисовської. Музичне оформлення до „Луни“ опрацювала п-і М. Стефанюк. Після виступу „Луни“ та п'яніста Б. Сперкача, виступили з короткими словами д-р М. Яримович і голова Головної Управи ТУІА інж. Ю. Гончаренко як також із привітом голова місцевого Відділу УККА д-р М. Харкевич.

Після згаданих виступів відбулася церемонія вручення грамот ГУ ТУІА. Грамоти з відповідним церемоніальним вручили в імені Головної Управи: інж. Е. Змій вручив чотирьом Відділам ТУІА за активну діяльність і професійні осяг (За 1977 Відділам Каліфорнії і Мінеаполіс, а за 1978 Відділам Детройт і Чикаго). Інж. М. Борещкий вручив срібну грамоту за професійні успіхи д-рові М. Головатому. Інж. О. Глют передав на руки інж. С. Чорніти, голові Філадельфійського Відділу, срібну грамоту для відсутнього інж. Лева Якевича за віддану працю до Т-ва і за статті на технічні теми в щоденнику „Свобода“. Інж. Б. Гринюк вручив д-рові П. Турилові срібну грамоту за віддану працю в Т-ві УІА. Хемік О. Солтисник передав срібну грамоту інж. Я. Струтинському також за віддану працю в Т-ві Інженерів. Грамоту почесного члена Т-ва, що її призначено на 25-ох Загальних Зборах Т-ва д-рові М. Яримовичеві (він був тоді в Європі) вручив інж. Гончаренко, голова Т-ва. Спеціальну грамоту ТУІА за наукові та професійні досягнення призначено проф. д-рові В. Мінковичеві, проф. Ілліноійського університету. Це вже друга цього роду грамота надана ТУІА.

По церемонії вручення грамот почався з'їздовий бал під час якого відбулася друга частина мистецької програми з виступом жіночого тріо з Вашингтону, Д.К., в складі пань: Л. Дячок, С. Наконечної і Д. Терпак, а при фортепіані п-і О. Сушко-Наконечна.

Після закінчення з'їзду відбувся банкет у ресторані „Система реакторів — КАДВ“. В другій популяційній сесії „Інженерні та суспільств“, передіником якої був д-р технічних наук В. Наконечний складалися з трьох доповідей: арх. Л. Калинич — „Проект української національної кімнати в Катедрі Наук Піттсбургського університету“, інж. Р. Крохмалюк — „Археологічні розкопки на території книжого міста Гали-

ча“ та інж. С. Чорніта — „Потреба та можливості появи англійсько-українського технічного словника“.

У професійній сесії відбувся панель на тему „Добуття країн та вищих позицій в професійній діяльності“, яким провадив інж. Е. Змій. Панель творили чотири панелісти: інж. О. Серафін — „Планування кар'єри абсолютанта-професіоналіста в індустрії“, д-р Е. Шнор — „Важкі чинники для досягнення вищого рівня в керівництві“, інж. І. Вислюцький — „Початок і успішність у власному підприємстві“ і проф. д-р М. Моравецький — „Осягнення вищих наукових ступнів для успішної кар'єри“. Всі доповіді були на високому рівні, а організування усіх сесій і панелі були зразково підготовані.

Виставки видань Товариства і патентів окремих членів візрєво пригтовано і виставив їх інж. Я. Струтинський.

У виставках брала участь фірма В. Братківа RAM Builders яка виставляла ряд знімків з торговельних будинків, виготовлених архітектами Н. Поповичем і О. Бараником та побудованих шєю ж фірмою. На виставці були також знімки праць арх. Я. Січинського і інж. Д. Яросевич та П. Батська.

З'їздовий бенкет полегдженний коктейлем був кульмінаційною точкою всіх з'їздових урочистостей. До особливого успіху бенкету, без сумніву, причинився багато тостмайстер (МС) інж. Д. Григорчук. Після представлення на залі присутніх голів Відділів ТУІА і представників товариств та президіального стола, почалася перша частина мистецької програми, в якій виступив жіночий ансамбль „Луна“ з Детройту в складі пань: О. Федорович, Н. Лаврин, З. Серафін, М. Михайлович, М. Стефанюк, В. Андрушків і Х. Липецька та при фортепіанному супроводі п-і М. Лончишми-Лисовської. Музичне оформлення до „Луни“ опрацювала п-і М. Стефанюк. Після виступу „Луни“ та п'яніста Б. Сперкача, виступили з короткими словами д-р М. Яримович і голова Головної Управи ТУІА інж. Ю. Гончаренко як також із привітом голова місцевого Відділу УККА д-р М. Харкевич.

Після згаданих виступів відбулася церемонія вручення грамот ГУ ТУІА. Грамоти з відповідним церемоніальним вручили в імені Головної Управи: інж. Е. Змій вручив чотирьом Відділам ТУІА за активну діяльність і професійні осяг (За 1977 Відділам Каліфорнії і Мінеаполіс, а за 1978 Відділам Детройт і Чикаго). Інж. М. Борещкий вручив срібну грамоту за професійні успіхи д-рові М. Головатому. Інж. О. Глют передав на руки інж. С. Чорніти, голові Філадельфійського Відділу, срібну грамоту для відсутнього інж. Лева Якевича за віддану працю до Т-ва і за статті на технічні теми в щоденнику „Свобода“. Інж. Б. Гринюк вручив д-рові П. Турилові срібну грамоту за віддану працю в Т-ві УІА. Хемік О. Солтисник передав срібну грамоту інж. Я. Струтинському також за віддану працю в Т-ві Інженерів. Грамоту почесного члена Т-ва, що її призначено на 25-ох Загальних Зборах Т-ва д-рові М. Яримовичеві (він був тоді в Європі) вручив інж. Гончаренко, голова Т-ва. Спеціальну грамоту ТУІА за наукові та професійні досягнення призначено проф. д-рові В. Мінковичеві, проф. Ілліноійського університету. Це вже друга цього роду грамота надана ТУІА.

По церемонії вручення грамот почався з'їздовий бал під час якого відбулася друга частина мистецької програми з виступом жіночого тріо з Вашингтону, Д.К., в складі пань: Л. Дячок, С. Наконечної і Д. Терпак, а при фортепіані п-і О. Сушко-Наконечна.

Після закінчення з'їзду відбувся банкет у ресторані „Система реакторів — КАДВ“. В другій популяційній сесії „Інженерні та суспільств“, передіником якої був д-р технічних наук В. Наконечний складалися з трьох доповідей: арх. Л. Калинич — „Проект української національної кімнати в Катедрі Наук Піттсбургського університету“, інж. Р. Крохмалюк — „Археологічні розкопки на території книжого міста Гали-

ча“ та інж. С. Чорніта — „Потреба та можливості появи англійсько-українського технічного словника“.

У професійній сесії відбувся панель на тему „Добуття країн та вищих позицій в професійній діяльності“, яким провадив інж. Е. Змій. Панель творили чотири панелісти: інж. О. Серафін — „Планування кар'єри абсолютанта-професіоналіста в індустрії“, д-р Е. Шнор — „Важкі чинники для досягнення вищого рівня в керівництві“, інж. І. Вислюцький — „Початок і успішність у власному підприємстві“ і проф. д-р М. Моравецький — „Осягнення вищих наукових ступнів для успішної кар'єри“. Всі доповіді були на високому рівні, а організування усіх сесій і панелі були зразково підготовані.

Виставки видань Товариства і патентів окремих членів візрєво пригтовано і виставив їх інж. Я. Струтинський.

У виставках брала участь фірма В. Братківа RAM Builders яка виставляла ряд знімків з торговельних будинків, виготовлених архітектами Н. Поповичем і О. Бараником та побудованих шєю ж фірмою. На виставці були також знімки праць арх. Я. Січинського і інж. Д. Яросевич та П. Батська.

З'їздовий бенкет полегдженний коктейлем був кульмінаційною точкою всіх з'їздових урочистостей. До особливого успіху бенкету, без сумніву, причинився багато тостмайстер (МС) інж. Д. Григорчук. Після представлення на залі присутніх голів Відділів ТУІА і представників товариств та президіального стола, почалася перша частина мистецької програми, в якій виступив жіночий ансамбль „Луна“ з Детройту в складі пань: О. Федорович, Н. Лаврин, З. Серафін, М. Михайлович, М. Стефанюк, В. Андрушків і Х. Липецька та при фортепіанному супроводі п-і М. Лончишми-Лисовської. Музичне оформлення до „Луни“ опрацювала п-і М. Стефанюк. Після виступу „Луни“ та п'яніста Б. Сперкача, виступили з короткими словами д-р М. Яримович і голова Головної Управи ТУІА інж. Ю. Гончаренко як також із привітом голова місцевого Відділу УККА д-р М. Харкевич.

Після згаданих виступів відбулася церемонія вручення грамот ГУ ТУІА. Грамоти з відповідним церемоніальним вручили в імені Головної Управи: інж. Е. Змій вручив чотирьом Відділам ТУІА за активну діяльність і професійні осяг (За 1977 Відділам К

Академія з нагоди Січневих Роковин у Філадельфії

Українська громада Філадельфії, що її зорганізоване життя представляє Відділ УККА, очолений проф. д-ром Петром Стерчом, відзначила роковини державності й соборності України. Богослужбами в намірненні українського народу в катедральному храмі Непорочного Зачаття і в катедральному храмі св. Володимира та врочистою академією, влаштованою Відділом УККА дня 21-го січня в залі Гіртс Гай школи.

Програма академії відзначалася доброю побудовою змістовними й мистецькими виступами високої якості.

Академію відкрив коротким змістовним словом голова Відділу УККА — проф. д-р Петро Стерчо, після чого представники молодіжних організацій прочитали тексти Універсалів, якими проголошено Самостійність (1918 року) і Соборність (1919 року) української Держави.

Наступною точкою було відчитання прокламації пошани міста Філадельфії Франка Різа, що була перед тим (19-го січня) урочисто вручена голові УККА в залі прийняття Миської Управи.

Головну промову про значення актів Незалежності й Соборності України виступив Микола Плав'юк, нововибраний голова Світового Конгресу Вільних Українців. Він провів перегляд змін у свідомості українських народних мас впродовж останніх 60 років і вказав на те, що в часі Визвольної Боротьби і державності в роках 1917-1921, лише невелика горстка провідних одиниць діяла свідомо в напрямку побудови основ і віднови української державності, тоді як народні маси йшли радше стихійно за кликами, які їх поривали й захоплювали, часто спрямовували ворогом в напрямі, протилежному до української Раді стани.

Тим більше пошан заслужують ті державники, які в дуже невіддальних умовах боролися за здійснення українських національних ідеалів. Промовець загадав публіциста адв. Миколу Михновського, який висловив своє кредо в брошурі

„Самостійна Україна“ ще в 1900 році, яке причинилося до розвитку самостійницького руху; згадав Головного Отамана Симона Петлюру, чільну постать Визвольної Боротьби, та сотника-героя Київських Січових Стрільців Федя Черника. Ті, що пішли за ними в смертельний бій, знали, що шлях до Львова через Київ, бо були дійсними соборниками. Зміни в сучасному стані українського суспільства і боротьби за волю й незалежність України, що триває до цього часу, великі. Діпазон дій і програма праці в ім'я незалежності України дуже поширилися: є це праця наших професіоналів, колись таких нечисленних. Їх дія проявляється в наукових працях і в письменницько-мистецькій творчості. Інформувати про українські політичні й культурні потреби й пекучі проблеми вийшли на широкий міжнародний форум. Ідея української державності захопила значні кола української інтелектуальної еліти в поневоленій Україні, що твердо стоїть на вільно обраних позиціях і часто жертвує своїми родинними, своїм здоров'ям, а навіть самим життям в ім'я найвищих національних ідеалів, а такі вчинки захоплюють українські маси. На міжнародному форумі також уже подекуди заговорили про Україну, однак цього ще замало.

Про усамостійнення народів, поневолених Москвою, треба говорити так рішуче, як говорять тепер про усамостійнення африканських і азійських народів, що мають своїх представників в ООН, і цього ми повинні домагатися; тож треба боротися за деколонізацію СРСР, за деколонізацію СРСР, за деколонізацію СРСР. Тепер український народ має вже таку кількість фахівців-інтелектуалів у різних ділянках життя, що нема потреби побоюватися, що не буде кому керувати українською державою, коли вона знову здобуде свою самостійність на всіх українських землях. Останній Конгрес СКВУ вказав шлях українській еміграції до об'єднання сил і до скріплення консолідаційних процесів, що буде моральною допомогою для України в її важких змаганнях і що зміцнить українську справу на міжнародному форумі. Своєю глибокою змістом промовою, яку переривали часті оплески слухачів, закінчив М. Плав'юк заклик, щоб кожна українська людина діяла постійно, щодня для здійснення наших спільних національних ідеалів.

Після промови М. Плав'юка відбулася церемонія вручення грамот „Української Року“ панам Миколой Плав'юком, президентом СКВУ та мгр Іваном Базарком, що є президентом СКВУ. Цю церемонію провів, за постановою Управи Відділу УККА, проф. д-р П. Стерчо в асистентів секретарів Відділу — п. Мирона Баранецького і п.ні Олександри Швед. В своєму короткому слові п. М. Баранецький накреслив заслуги Миколи Плав'юка, як громадського і політичного діяча, а п.ні О. Швед представила „мгра Івана Базарка, як заслуженого, повного посвяти діяча в громадський і політичний аспекти, та його роль у праці УККА. Обидва панове прийняли грамоти, що були мистецько оформлені, з видимою вдячністю.

Мгр Іван Базарко висловив слово подяки, а також подав кредо українця, встановлене на I Конгресі СКВУ, як основа поступовання й дії для кожного свідомого українця, незалежно від того, де б він чи вона були народжені, що було прийнято рясними оплесками. Головною ціллю цієї церемонії було підкреслення коженості діяти в дусі III СКВУ, щоб в дусі консолідації і щирої співдії всіх творчих сил в інтересах Української справи та відзначення двох заслужених діячів, які очолили СКВУ на теперішню каденцію.

У мистецькій частині Академії виступили солістка Оперного театру міста Нью Йорку Марта Кокольська-Мусійчук, сопрано, що з глибоким відчуттям і майстерністю виконала пісню: „Під твоєю милістю“, муз. І. Соневицького, „Життя-жита“, слова О. Олеса, муз. А. Гнатюшина. „Нехай і так“, — слова І. Франка,

муз. І. Соневицького, та в додаток „Накрила нічка...“ Р. Купчинського. Акомпанювала досвідчена піаністка п. Галія Мазурок-Рей.

Мистецьку рецитацію виконав з глибоким відчуттям тексту Ярослав Пінот-Рудакевич, а саме поему Івана Франка „Великі роковини“, надзвичайно актуальну для наших часів.

Академію закінчив дуже вдалий виступ хору „Прометей“ під батуту Михайла Дябоги, при акомпанюванні п. Галі Мазурок-Рей.

Учасники Академії прослухали спочатку „Хор підземних кавалів“, музика Станіслава Людкевича, який саме відзначив 100-річчя народження і проживав у Львові. Наступна пісня „Ой, що ж бо то та за ворон кряче“ муз. Миколи Лисенка, з добрими солістами: Артуром Рогачем, Іваном Сильчаком, Ярославом Миківичем, Андрієм Бойком та Ігорем Кушнірем. Глибина інтерпретації та вокальна якість співаків викликала явне зворушення і захоплення публіки. Остання пісня „Крізь зав'язі снігові“ на слова Олександра Білика, що повного посвяти діяча в громадський і політичний аспекти, та його роль у праці УККА. Обидва панове прийняли грамоти, що були мистецько оформлені, з видимою вдячністю.

Мгр Іван Базарко висловив слово подяки, а також подав кредо українця, встановлене на I Конгресі СКВУ, як основа поступовання й дії для кожного свідомого українця, незалежно від того, де б він чи вона були народжені, що було прийнято рясними оплесками. Головною ціллю цієї церемонії було підкреслення коженості діяти в дусі III СКВУ, щоб в дусі консолідації і щирої співдії всіх творчих сил в інтересах Української справи та відзначення двох заслужених діячів, які очолили СКВУ на теперішню каденцію.

У мистецькій частині Академії виступили солістка Оперного театру міста Нью Йорку Марта Кокольська-Мусійчук, сопрано, що з глибоким відчуттям і майстерністю виконала пісню: „Під твоєю милістю“, муз. І. Соневицького, „Життя-жита“, слова О. Олеса, муз. А. Гнатюшина. „Нехай і так“, — слова І. Франка,

муз. І. Соневицького, та в додаток „Накрила нічка...“ Р. Купчинського. Акомпанювала досвідчена піаністка п. Галія Мазурок-Рей.

Мистецьку рецитацію виконав з глибоким відчуттям тексту Ярослав Пінот-Рудакевич, а саме поему Івана Франка „Великі роковини“, надзвичайно актуальну для наших часів.

Академію закінчив дуже вдалий виступ хору „Прометей“ під батуту Михайла Дябоги, при акомпанюванні п. Галі Мазурок-Рей. Учасники Академії прослухали спочатку „Хор підземних кавалів“, музика Станіслава Людкевича, який саме відзначив 100-річчя народження і проживав у Львові. Наступна пісня „Ой, що ж бо то та за ворон кряче“ муз. Миколи Лисенка, з добрими солістами: Артуром Рогачем, Іваном Сильчаком, Ярославом Миківичем, Андрієм Бойком та Ігорем Кушнірем. Глибина інтерпретації та вокальна якість співаків викликала явне зворушення і захоплення публіки. Остання пісня „Крізь зав'язі снігові“ на слова Олександра Білика, що повного посвяти діяча в громадський і політичний аспекти, та його роль у праці УККА. Обидва панове прийняли грамоти, що були мистецько оформлені, з видимою вдячністю.

Мгр Іван Базарко висловив слово подяки, а також подав кредо українця, встановлене на I Конгресі СКВУ, як основа поступовання й дії для кожного свідомого українця, незалежно від того, де б він чи вона були народжені, що було прийнято рясними оплесками. Головною ціллю цієї церемонії було підкреслення коженості діяти в дусі III СКВУ, щоб в дусі консолідації і щирої співдії всіх творчих сил в інтересах Української справи та відзначення двох заслужених діячів, які очолили СКВУ на теперішню каденцію.

У мистецькій частині Академії виступили солістка Оперного театру міста Нью Йорку Марта Кокольська-Мусійчук, сопрано, що з глибоким відчуттям і майстерністю виконала пісню: „Під твоєю милістю“, муз. І. Соневицького, „Життя-жита“, слова О. Олеса, муз. А. Гнатюшина. „Нехай і так“, — слова І. Франка,

муз. І. Соневицького, та в додаток „Накрила нічка...“ Р. Купчинського. Акомпанювала досвідчена піаністка п. Галія Мазурок-Рей.

Мистецьку рецитацію виконав з глибоким відчуттям тексту Ярослав Пінот-Рудакевич, а саме поему Івана Франка „Великі роковини“, надзвичайно актуальну для наших часів.

НІ! НЕ ТІЛЬКИ...

(Закінчення зі стор. 2)

Тим більше, що перша його частина — вибух — була вже виконана. Тепер лише треба було знайти відповідні кандидатури на „мертвих свідків“. Зупинився на трьох тепер уже розстріляних вірменях. Чому якраз на них? Гадаю, що з таких мотивів: 1) не мають безпосередніх зв'язків з московським правозахисним рухом, тому менше небезпек розголосу арешту; 2) не досить відомі у Вірменії, що полегшує можливість засекречення місця перебування під час слідства; 3) один з трійки — Степан Задікіян — уже сидів за „антисовєтську агітацію“, значить його легко буде зв'язати посмертно з правозахисним рухом. КГБ дуже турбувався, щоб правозахисний рух не догався про те, що задля яких шлей заарештовано трійку. Для цього зробили відволікаючий маневр — заява ТАСС з 7 червня 1977 року, якою сповіщалося, що органи КГБ заарештували декілька осіб, які зробили зізнання, що вони „зганяли вибух“ (у московському метро — П.Г.) і заповняли інші „злочини“. Тобу дуже хитрий крок. Ми остаточно заспокоїлися: бо раз КГБ сповіщає про арешт терористів, значить він дійсно не створював провокації і нам з цього боку побоюватися чогось не варто. І коли восени арешт звалився на С. Задікіяна і двох його співпротестників, ніхто не повідав це з вибухом у метро. Хитро, дуже хитро! Але, як кажуть, „на всякого мудрого досить простоти“. Нехай тепер докажуть для чого потрібний був той маневр. Нехай з'ясується, чому вони не зажадали розкрити прилюдно на судовому процесі „терористичні наміри“ правозахисників? Чому вони поспішили, не показавши, навіть народова, перетворити в мертвих свідків живих „дисидентів-терористів“? до того, як вони перед всім народом викажуть свою „антилюдську суть“.

Зараз часто чути, що загроза відродження сталінізму насувається в Союзі Союзу. Ні, не насувається сталінізм, а вже

відродився і діє. І не тільки в тому, що, прославляючи Сталіна, його біографія розповсюджена в СРСР на відірваних календарях, 15-ти мільйонним накладом. Сталінізм живе і діє в системі влади і в методах дій КГБ. Провокація з вибухами не скінчена. Наступний крок (а як там було у Сталіна в 1934 році?) — ліквідація керівників опозиції. Але у Сталіна то були фігури політичні. А Брежнєв замахується на великого вченого і людини. Процес над трьома вірменами був підготовкою до суду над академіком Андрієм Сахаровим. І заяву йому „дозволили“ зробити раніше від ТАСС, щоб підтвердити його зв'язки з колами „терористів“.

Тепер будуть наклепачати на А. Сахарова, послаючи на розстріляних „вірменських терористів“, розраховуючи на те, що „мерші гласу (для заперечення) не імуть“.

Але помиляються убивці-провокатори. За мертвих подають глас живі. Вічна ганьба Брежнєву і його злочинним підручникам. Всесвітнім протестом зупинимо їх злочинно-провокаційну діяльність!

5 лютого 1979 року

ВШАНОВУЮТЬ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Озон Парк (Р. К.). — Товариство за патріархальний Устрій УКЦеркви, Відділ в Озон Парку, влаштовує Святоїну Академію, 87-річчя народини, 40-річчя хіротонії і 16-річчя звільнення з большевицької каторги, в неділю, 25-го лютого, о год. 3:30 по полудні, в церковній залі при 97-06 87 вул., в Озон Парку. В програмі візьмуть участь: отець крилошанин Л. Мудрий — доповідь, хор при церкві Покрова Божої Матері в Озон Парку, Марта Манай — піаніно, Роман Федорців, студент гайскули — декляціяція, Школа Українства під дирекцією Р. Мізура. В той день, о год. 10-й рано, буде відслужена Служба Божжа за здоров'я Іх Блаженства Патріярха Йосифа.

ЕКСПРЕСІОНІЗМ...

(Закінчення зі стор. 2)

лиши ідею класової боротьби. На сцені у Курбаса, читаємо далі, немає юрби. Там є маса-машини. Мішна, організована, об'єднана єдиною волею своєю — не чужою. Рухи маси гармонійні, як музичні хвилі. Повсякчасну мінливість психічного ритму Курбас передає у змінах ритмізації сценічного руху, в переведенні його з одного темпу на другий. (Див. „Нова Громала“; ч. 2, Вільня 1923, стор. 104). Великий успіх Курбаса підкреслила також 45-та Дивізія, надаючи йому звання „почесного курсанта“.

Та побіч похвал не бракувало також і застережень, ба навіть злостих заміток. Застереження висловив Петро Рулін, пишучи, що „Газ“ багатьох приголомшував, аніж давав цілком зрозумілі думки. „Вийдз майстерні з цієї виставою до Харкова, де доперва гостювали шевченківці, а згодом театр ім. Г. Михайличенка, спричинився до деяких гострих сутичок і дискусій про те, який театр стоїть на правдивій шляху“ („Життя і революція“, рік 8, кн. 11-12, 1932, стор. 104). Зате злості критики обдарували Курбаса, як він сам пише, „крім знищуючою згріпливістю тону, ще й закидом у безперечному плягіаті“ („Розстріляне відродження“, стор. 900). Причиною такої злості завваги могло бути хіба те, що певній частині української інтелігенції все ще бракувало віри в себе та в свої сили. Ось що Курбас писав про це: „Я знаю, що серед українського громадянства не перевелося із віків рабства засвоєне недовіря у власні сили...“ А рецензентам він дорджував перестати „протекційно похлопувати нас по плечу“, а замість того стати „дійсним активом молоді української театральної культури“ та відчувати, що „Харків — це наша столиця, що революція є наше діло, а не назальництво“ („Розстріляне відродження“, стор. 900-901). Рішучі це слова, і з них видно, що ніщо не могло звернути Курбаса з обраного ним шляху, вивести українську театральну культуру поза межі провінційності та поставити її на європейський рівень. Впертий експериментатор, він не переставав шукати нових методів та нових психологічних змістів. Тому й писав, що постановка „Газу“, „вважається переломовим пунктом у всьому могом світогляді, це момент, що упевнив мене, що далі в цьому напрямі йти не можна і що це є фактично істерія, це є максимальне нерве психологічне розрядження“ („Радянське Літературознавство“, ч. 7, 1965, стор. 9). Значить, експресіонізм перестає бути центральним напрямком у мистецьких шуканнях Курбаса, хоч і побувавши закордоном в 1927 році, щоб познайомитися з західним театральним життям і пілювати відповідні п'єси для свого театру, він цікавився драмою Кайзера „Відважний мореплавець“, що йшла тоді на сценах робітничих районів Берліну. В дусі експресіонізму продовжували працювати його учні, Лопатинський та Ігнатювич, здійснюючи постановки п'єс Е. Толлера „Чоловік-маса“, „Машиноборці“ (літній сезон 1924 р.) та „Ми ще живі“ (зимовий сезон 1927 рік). Крім цього в сезоні 1928-29 „Березіль“ поставив п'єсу експресіоніста, Вальтера Газенклевера „Ділова людина“. З перездом „Березоля“ до Харкова в 1926 році, де від нього вимагалось стати „центральною“ театром, почалися зміни в методах і характері його праці. Курбас продовжує наголошувати на потребі зв'язку з передовими інтелектами світових культур, але й одночасно починає звертатися до української драматургії. Це було співзвучне з тим, що він сказав під час інтер'ю з газетою „Прагер Прессе“ дня 2-го червня 1927 року, а саме, що „є вже драматурги, що поставляють добрі п'єси й обіцяють поставити ще ліпші“. (Див. „Українська Літературна Газета“, ч. 10, жовтень 1960, стор. 9).

[Кінець]

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ДЕБЮТАНТКИ ЮВІЛЕЙНОГО БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ у ФІЛЬДЕЛЬФІЇ

ЮВІЛЕЙНИЙ БАЛЬ

з нагоди 30-ліття Філадельфійського Відділу ТУІА

відбудеться дня 17-го лютого 1979 р. у великій бальній залі готелю Шератон

1725 Дж. Ф. Кеннеді Булевард у Філадельфії, Па.

Коктейль о год. 6-й веч.

Банкет о год. 7-й веч.

Тостмайстер — інж. ЛЕВ ЯШКЕВИЧ

Квартет „КАРАВАНА“ під мистецьким керівництвом МИХАЙЛА ШКВАРКА, при фортепіані п-ні Д. СЕГІДА.

Баль о год. 9-й веч.

Оркестра „ТЕМПО“ під мист. кер. ІРИНЕЯ КОВАЛЯ. ПРЕЗЕНТАЦІЮ ДЕБЮТАНТОК о год. 9:30 веч. переведуть: Інж. СТЕПАН ЧОРПІТА, голова Відд., з дружиною ХРИСТИНОЮ РОКСОЛЯНА ЧОРПІТА, Інж. РОМАН КІГНИЦЬКИЙ — майстри церемонії ХРИСТІЯ СЕНИК — координатор ВІРА АНДРЕЙЧИК, ХРИСТИНА ЧОРПІТА — комітет

Христия Лариса Бадуйк
Quakertown, Pennsylvania

Ірена Анна Бойчук
Philadelphia, Pennsylvania

Лідія Софія Галушка
Marlton, New Jersey

Александра Рената Ганас
Palatine, Illinois

Міра Гарматій
Philadelphia, Pennsylvania

Наталія Глінянська
Wilmington, Delaware

Христия Головач
Philadelphia, Pennsylvania

Галіна Гораська
Philadelphia, Pennsylvania

Марта Анна Качай
Cheltenham, Pennsylvania

Тереса Марія Копаніац
Trenton, New Jersey

Маріяна Михайлюк
Philadelphia, Pennsylvania

Ольга Одосій
Philadelphia, Pennsylvania

Галія Петрик
Levittown, Pennsylvania

Лідія Петрик
Levittown, Pennsylvania

Лідія Анна Пиріг
Philadelphia, Pennsylvania

Маруся Райтарівська
Philadelphia, Pennsylvania

Марія Стефурак
Philadelphia, Pennsylvania

Ніна Тодорів
Philadelphia, Pennsylvania

Софія Януш
Philadelphia, Pennsylvania

СОЮЗОВЦІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМΠΑНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

„Мені хочеться кричати...”

(Закінчення зі стор. 1)

побачення, щоб не пережити такого пониження. Друге страшенне потрясення — коли я побачила свого чоловіка в смугастому одязі, без пишних вусів, з поголеною головою, змарнілого. Його важко пізнати, — я пізнала його тільки по голові.

Страшенно, що мучиться і терпить людина, яка нічого злого не вчинила, а тільки думає дрібку інакше, як їй диктують. Мені хочеться кричати на весь світ, щоб допомогти моєму чоловікові вийти якнайшвидше з цього пекельного табору і спасти його від тих мук, яких він там зазнає.

Працює він при шліфуванні кришталю. Це дуже важка і шкідлива для здоров'я робота, а мій чоловік дуже хвора людина — у нього хронічна недуга шлунку, цілковитий брак кислотності. Мій чоловік

розповів мені, що під час слідства, він, протестуючи проти незаконного арешту, провадив майже місяць голоду. Його насильно відживляли, возили на експертизу до Чернігівської психіатричної лікарні і хотіли визнати ненормальним. Та, не зважаючи на всі випробування, Левко Лук'яненко просить переказати всім, що він і далі вважає себе членом Української Гельсінкської групи і, в міру можливостей, буде інформувати суспільство про порушення прав Людини.

24 листопада 1978

Надія Лук'яненко

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Осередки Старшого Пластунства у Балтиморі, Мд.

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ АРЕШТУ вштовтують

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

МИКОЛИ РУДЕНКА

в суботу, 17 лютого 1979 р., о год. 7-й веч.

в залі „Самопоміч”

239 С. Бродвей, Балтимор, Мд.

На Вечорі зі споминами про М. Руденка виступить студент ВІКТОР БОРОВСЬКИЙ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО-ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 16-го лютого 1979 року, о годині 7-й веч.

ВЕЧІР в ПОШАНУ

НЕСТОРА ГОРДОВЕНКА

майстра хорового мистецтва, основоположника і диригента Київської Капелі „Думка”.

Беруть участь:

Ольга Соневицька і Ганна Шерей.

В музичній частині Вечора — пісні Капелі у стереофонічному записі

мгря РОМАНА САВІЦЬКОГО.

Технічне виконання: ЙОСИП СТАРОСТЯК

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОВБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронять Вас

анцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Вшановуючи світлу пам'ять

Д-ра Івана Козака

складаємо 25.00 доларів

на Українських Воєнних Інвалідів.

Нью-Йорк, Н. Й.

Igor і Darin ВІТВИЦЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу

нашої Дорогої і Незабутньої Приятельки

бл. п. Стефанії Луків

на Союз Українок Америки — Віда. 28-й,

якого Покійна була членкою,

100.00 доларів складають

Михайло ОЛЕНЯК

з дружиною Лусією

і сином Андрієм

З сумом повідомляємо, що 8-го лютого 1979 року

відійшов у Вічність на 74-му році життя

бл. п.

ЮРІЙ ТЕОДОРОВИЧ

учитель на Лемківщині, кол. директор школи ім. митр. Андрея Шептицького в Регенсбурзі, видавець і редактор журналу „Мирини”.

ПОХОРОН — 13-го лютого 1979 року з собору св. Володимира й Ольги в Чикаго, Ілл.

ПЕЛАГІЯ — дружина

ОКСАНА — дочка

ЯРОСЛАВА ДЕРЕШ — сестра

ТАНЯ КРИВУЛИЧ — сестриниця

КСЕНІЯ МАСЛОВСЬКА з дітьми —

сестриниця

ГАЛИНА ЯНАС — братаниця

ОКСАНА О'Коннелл — братаниця

ВОЛОДИМИР РІЗНИК — швагер

Родина в Україні

В Сороковий день смерті

нашого Незабутнього ШВАГРА

сл. п.

Проф. РОМАНА ЧУБАТОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

із ПАНАХИДОЮ

у вівторок, 20 лютого 1979 р., о год. 6:30 рано

в церкві св. Юра в Нью-Йорку, Н. Й.

Просимо в цей день згадати Покійного у своїх

молитвах.

ОПЕНА МАРТИНЮК — швагерка

з мужем ІВАНОМ

Дня 13-го лютого ц. р., минає шість літ,

відколи відійшов від нас

сл. п.

ІНЖ. РОМАН КОС

Як кожної сумної річниці

складаємо 100.00 доларів

на Українські Студії в Гарварді.

Жінка — ОПЕНА КОС

Сини — МИХАЙЛО, ЯРОСЛАВ

Дочка — ЄВГЕНІЯ

Повідомляємо Родину та Приятелів,

що в суботу, 17-го лютого 1979 року,

в Сороковий день смерті

нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ І МАТЕРІ

бл. п.

СТЕФАНІЇ КАРАСЬ

з роду ЧАПКО

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в Брукліні, в церкві св. Духа, о годині

8-й ранку;

в Нью-Йорку, в церкві св. Юра, о годині

8-й ранку (перед Престолом Божої Матері).

Також того ж дня будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ в наміренні ПОКІЙНОЇ

в церквах Риму, студіоні Глен Ков.

Стемфорд та св. Хреста в Колякун, Н. Й.

В неділю, 18-го лютого, о год. 10-й ранку,

в церкві св. Володимира в Глен

Спей, Н. Й.

Просимо згадати Покійну у своїх Молитвах.

МУЖ І ДІТИ

Щиро дякуємо за молитви та пожертви на Патріар-

ший Фонд (зложено в Арцї), на церкві св. Володими-

ра, св. Петра і Павла та днурі.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Друзями і Знайомими,

що 12-го лютого 1979 р., після важкої недуги відійшов від нас на Вічний Спокійнок

Дорогий БАТЬКО, ДІДУСЬ, СТРИЙКО, ШВАГЕР І ТЕСТЬ

бл. п.

БОГДАН ДУМАНОВСЬКИЙ

на 72-му році життя,

кол. професор українських гімназій в Чорткові та в Бад Верісгофені, Німеччина, активний в рядах ОУН в час 2-ої Світової Війни, син сл. п. Володимира Думановського, старшини УГА і Фелікса Маєр, муж бл. п. Софії з Серкесів.

ПАНАХИДА — в середу, 14-го лютого 1979 р., о год. 8-й веч., в похоронному заведенні Литвин-Литвин, 801 Спрінгфілд Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

ПОХОРОН — в четвер, 15-го лютого 1979 р., о год. 10-й ранку в церкві св.

Петра і Павла, 16 Бентлей Авеню в Джерзі Сіті, Н. Дж., а відтак на цвинтар Голи

Крос Семетери, Н. Арлінгтон, Н. Дж.

З боєм, пошаною і любов'ю:

ЛЮБОМИР ДУМАНОВСЬКИЙ — син

АДРІАНА — невістка

ІРИНА ФЕРЕНЦЕВИЧ — дочка

РОМАН ФЕРЕНЦЕВИЧ — зять

АЛЕКСАНДРА, МАРІЯ, ТАМАРА І ПАВЛО ВОЛОДИМИР

ДУМАНОВСЬКІ — МАРКО І ІГОР ФЕРЕНЦЕВИЧІ — внуки

ВОЛОДИМИР СЕРКЕС — швагер з родиною

АННА ДУМАНОВСЬКА — братова

ОРЕСТ, ВОЛОДИМИР, ГАЛИНА І ЄВГЕН ДУМАНОВСЬКИЙ

з родинами — діти брата бл. п. РОМАНА

ДУМАНОВСЬКОГО

Замість квітів проситься жертвувати на харитативні цілі.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 11-го лютого 1979 року, несподівано, відійшла від нас Найдорожча ДРУЖИНА

сл. п.

ЙОАННА КЕЙСА

з дому ЦІСИК

на 83-му році життя.

ПАНАХИДА у вівторок, 13-го лютого 1979 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Ковальчик Фюнерал Гом в Джерзі Сіті, Н. Дж.

ПОХОРОН в середу, 14-го лютого 1979 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж., а відтак на український католицький цвинтар у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку:

муж — ЙОСИФ

кузинка — ЙОАННА ВІМЕР

та ближчі і дальша Родина в Америці

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями, Односельцями і Знайомими, що в неділю, 11-го лютого 1979 року, по довгій і тяжкій недугі, відійшов у Вічність, у м. Сиракузи, Н. Й.

бл. п.

ІВАН СЛОНСЬКИЙ

син Євдокії і бл. п. Василя Слонського, народжений 1-го жовтня 1922 р. в с. Якубова Велля, коло Дрогобича, Україна.

ПОХОРОН — в середу, 14-го лютого 1979 р., з похоронного заведення Мацько Фюнерал Гом і української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н. Й. на цвинтар св. Івана Хрестителя, Джілдес, Н. Й.

В глибокому смутку:

дружина — СТЕФАНІЯ

мама — ЄВДОКІЯ в Україні

АНДРІЙ К. СЕРЕДОВИЦЬКИЙ

Родина в Америці й Україні

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.

Д-ра ІЛЛІ КАРАПІНКИ

ТА В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п. СТЕФАНІЇ

КАРАПІНКИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у вівторок, 20-го лютого 1979 року

в спідуючих церквах:

св. Івана Хрестителя, в Ньюарку, Н. Дж.,

о год. 8:30 ранку;

св. Миколая в Чикаго, Ілл., год. 7 ранку;

св. Юрія в Піттсбургу, о год. 8-й ранку;

Непорочного Зачаття ПДМ у Морган-

таун, В. Вірджинія, год. 8-ма ранку;

св. Івана Хрестителя у Піттсфілд, Масс.,

год. 8-ма ранку.

РОДИНА

З великим сумом повідомляємо, що

передчасно, відійшла у Вічність

ІНЖ. ІРИНА ШОХ

б. член Головного Виділу Українського

Центрального Жіночого Товариства

„Союзу Українок” у Львові.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Бувші Члени Головного Виділу

Т-ВО ЗА ПАТРІАРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ ПОМІСНОЇ

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ВІДДІЛ НЬОАРК-ІРВІНГТОН, Н. ДЖ.

Запрошує всі Товариства і Організації

на

КОНЦЕРТ

для відзначення

87-РІЧЧЯ УРОДИН

і

40-РІЧЧЯ ХІРОТОНІЇ

ПАТРІАРХА

ЙОСИФА І

який відбудеться

18 ЛЮТОГО 1979 р. год. 5-та по пол.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

140 ПРОСПЕКТ АВЕ., ІРВІНГТОН, Н. ДЖ.

О год. 12-й відправиться СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в НАМІРЕННІ ЮВІЛЕЯ

В ПРОГРАМІ КОНЦЕРТУ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Ред. В. ПАСІЧНЯК — доповідь

М. КОКОЛЬСЬКА — оперова співачка

Г. КЛИМ — піаністка (акомпанімент)

У. ОЛЬШАНІВСЬКА — піаністка

Капеля Бандуристів — керівник В. ЮРКЕВИЧ

ДЖ. БУДНЬОВИЧ — декламація

КВИТКИ ДО НАБУТТЯ В КРАМНИЦІ „ДНІПРО”

Неділя, 25 лютого 1979, год. 4-та по пол.

Зал:

Irvington High School

by Clinton Avenue, Irvington, N.J.

ІРАН, ТАЙВАН, КИТАЙ...

(Закінчення зі стор. 1)

що ЗСА в минулому не втручалися у внутрішні справи Ірану і не планують робити цього в майбутньому, бо вважають, що тільки іранський нарід має право вирішувати свою долю і форму свого уряду. Однак, Америка, стежитиме за тим, щоб й інші країни не втручалися у внутрішні справи Ірану. Коментатори твердять, що президент Картер мав на думці зокрема Советський Союз, який межує з Іраном.

Довготривалий конфлікт і теперішній державний переворот в Ірані, зв'язана з ними подія справа припинення імпорту нафтової ропи з Ірану до ЗСА, як теж майбутність Тайваню та зв'язки з Пекіном були головними темами цілої прес-конференції.

Щодо наслідків припинення поставок іранської нафти, президент Картер вважає, що наближе майбутнє це не повинно спричинювати поважних проблем у ЗСА, але на дашу мету може погіршити енергетичну проблему. Тому американський уряд, індустріальний сектор і ціле населення ЗСА повинні вповні додержуватися закликів Білого Дому щодо заощадження цього роду пального і використання інших джерел енергії.

Справа Тайваню

Відносно майбутності Національного Китаю на Тайвані, то Президент вважає, що немає загрози, щоб ЗСА мусили збройно виступати в обороні безпеки Тайваню, бо уряд комуністичного Китаю кількакратно зазначав, що тайванську справу стариміться поладати мирним способом. Якщо Конгрес схвалить і перешле Білому Дому спеціальну резолюцію відносно безпеки Тайваню, то він її прийме, але вважає, що такої резолюції фактично не потрібно. Однак, якщо б резолюція противилася домовленостям між Вашингтоном і Пекіном, то він категорично не погодиться на неї — зазначив Президент.

Відвідини Тенга Гсіао-пінга

Відповідаючи на запити журналістів в справі недавнього перебування в ЗСА Тенга Гсіао-пінга, першого заступника прем'єр-міністра комуністичного Китаю, президент Картер сказав, що закиди Москви, що уряд ЗСА не протестував, коли Тенг таував Советський Союз за намагання встановити в світі свою гегемонію, цілком безпідставні. „Бо уряд ЗСА ніколи не цензурує своїх гостей“, а крім того Тенг подібно висловлювався вже давніше і то часто так же советські власті „не повинні вияви-

ти такого здивування“, у додатку, — зазначив Президент. — Америка не мусить погоджуватися зі всіми становищами Пекіну, ані Москви. Але ЗСА бажать мати добрі відносини з обома комуністичними країнами, тобто Советським Союзом і Китаєм.

Боротьба з інфляцією

Під час пресової конференції Президент відповів на ряд питань, які стосувалися боротьби з інфляцією. Призначаючи, що урядова статистика за січень виявила надто велике підвищення в гуртових цінах різних продуктів, президент Картер все одно твердив, що „добровільні напрати“ Білого Дому, оприлюднені кілька тижнів тому, починають діяти, бо в іншому випадку гуртові ціни зросли б навіть більше. Однак, він закликав всі відділи федерального уряду, індустріальний сектор, робітничі спілки і загальне населення навіть більш суворо придержуватися цих напрямків, бо тільки спільні зусилля спричинять до припинення інфляції.

Близький Схід

Президент Картер надіється, що заповіджені наради між ізраїльським міністром закордонних справ Моше Даяном і єгипетським прем'єром Мустафом Халілем таки доведуть до остаточного поладження ізраїльсько-єгипетського конфлікту і тому, на думку Президента, не треба буде скликувати „вершинної конференції“, подібної до тієї, що відбулася в Кемпі Дейвіді, Меріленді, у вересні минулого року. Однак, якщо це буде треба, то він готовий знову нараджуватися з ізраїльським прем'єром Менахемом Бегіном і єгипетським президентом Анваром ель-Садатом.

Поїздка до Мехіко

Зазначуючи, що в середу, 14-го лютого, він розпочинає свої відвідини Мехіко, „сусіда і близького приятеля ЗСА“, президент Картер заявив, що обговорюватиме з мексиканськими властями такі справи, як поширення торгівлі, енергетичні питання, проблему „нелегальних“ мексиканських іммігрантів у ЗСА, а теж „справи загального міжнародного характеру“. Що до недавньовідкритих покладів нафтової ропи і природного газу на території Мехіко, то президент Картер зазначив, що хоча ЗСА зацікавлені набути цих родов пального, то тільки мексиканський уряд і нарід, а не Вашингтон, вирішуватимуть справу видобування цих енергетичних продуктів і можливого продажу їх Америці.

„ТЕОЛОГІЯ...“

...зі стор.

го поневолення, як радше для введення свого нового поневолення. Таке пов'язання Церкви з політичними течіями, які, прийшовши до влади, починають радикальну боротьбу з релігією та Церквою і ставлять собі за мету їхню ліквідацію, як також на свій лад поневолують людину — для Церкви є безумовно шкідливою акцією. Проте, всі ці складні проблеми, в умовах соціальної боротьби в Латинській Америці, у яку чинно заангажувався католицький молодий клер — перестали на практиці бути проблемами і таким чином, як ми вже згадали, творився один „народний фронт“.

Папа Іван Павло II висунув „третій шлях“ соціальної церковної активізації, відмежований і від реакційно-капіталістичного, і від реакційно „радикального“, шлях оснований на соціальної науці Церкви. Церква у своїй боротьбі мусить бути універсальною, вона мусить протиставитися соціальної і політичній несправедливості з усіх боків. Безумовно, таке ставлення справи включення священства в боротьбу за соціальної справедливості у Латинській Америці є чималим ударом по виправдованні в Москві (і великому мірою на Кубі) плянах використання Церкви для комуністичної Латинської Америки. Церква в цій боротьбі за

кращий, справедливий соціальний лад йтиме своїми шляхами. Для неї, як це підкреслив Папа, не важна ліквідація системи приватної власності, але такий розподіл дібр, який усунув би яскраві соціальні різниці. Отже „соціальна мораль“ в ім'я Христа і Церкви, що несе дух Христа.

Виходячи з таких засад, Папа Іван Павло II особисто оприлюднив себе по боці бідних індійців-селян, до яких він промовляв в мексиканському місті Оаксака. Він критично поставився до „могутніх класів“, що зосередили в своїх руках багатства, це бо є ні людське, ні християнське, він заявив за глибокими соціальними реформами, бо „дані Богом добра мусять всім служити“. Можна думати, що цей новий стиль соціального ангажменту Церкви матиме в далішому великий вплив на її діяльність на соціальному відтинку.

HELP WANTED
• MALE-FEMALE •ФАБРИЧНИ
РОБІТНИКИ

1-ша і 2-га шифти
РІЗНОРОДНІ РОДИ ПРАЦІ
Добра платня + бенефіти.
Мусить говорити
по-англійськи.
Apply in person to MR. ROMANO

REVLOIN, INC.
Implement Division
196 Colt St., Irvington, N.J.
An equal opportunity employer (M/F)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСоюзу!

КУРАТОРІЯ ФОНДУ
ДЛЯ ВИДАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ
СПАДЩИНИ
БОГДАНА КРАВЦЕВА
ПРИЙМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ
І ПОЖЕРТВІ
на продовження публікації поетичної, літературної і публіцистичної спадщини
БОГДАНА КРАВЦЕВА
ПЕРШІЙ ТОМ — поема збірка поетичної творчості — вже появилася друком і є в продажу.
ДРУГІЙ ТОМ — науковий і літературознавчий праці — готовий до друку.
ТРЕТІЙ ТОМ — публіцистична творчість в обороні української культури і літератури перед нищенням і фальсифікацією в поневолений Батьківщині — у підготовці до друку.

Ціна	у передплаті	Після виходу
За всі ТРИ ТОМИ	\$ 35.00	\$ 45.00
ЗА ПОДИНОКІ ТОМИ		
I ТОМ (Поетія)	\$ 15.00	\$ 15.00
II ТОМ (Науковий і літературознавчий праці)	\$ 12.00	\$ 15.00
III ТОМ (Переклади поезій)	\$ 12.00	\$ 15.00
ЗАМОВЛЕННЯ		
Замовлюю:		
Всі ТРИ ТОМИ	\$ 35.00	
I ТОМ	\$ 15.00	
II ТОМ	\$ 12.00	
III ТОМ	\$ 12.00	
МОЯ ПОЖЕРТВА НА ВИДАННЯ ТВОРІВ	\$	
Залучую чеком суму	\$	
Ім'я і прізвище		
Адреса:		
Чек виставляти на: В. КРАВЦІВ PUBLISHING FUND		
Замовлення, передплату і пожертви виставляти:		
В. КРАВЦІВ PUBLISHING FUND		
с/о Уліана М. Олещук		
Ukr. Natl. Assn. Inc.		
30 Montgomery Street, 3rd Floor		
Jersey City, N.J. 07302		

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам

на академічний рік 1979-80

Стипендії будуть призначені Стипендією Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна набути в Головної Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до 31-го березня 1979 року, на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Спеціальні знижки
для новонабутих домі

Тел. (212) 441-2489
(212) 849-2731

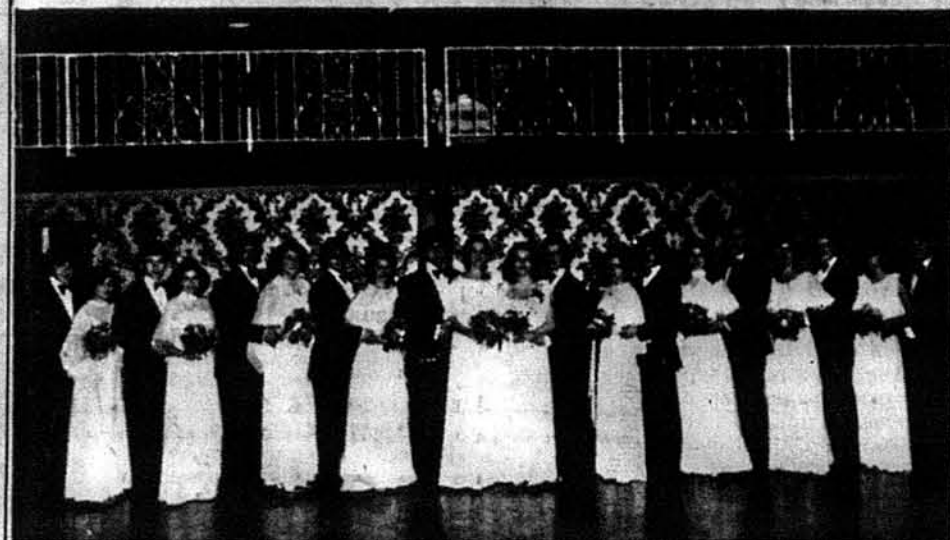
КОНТРАКТОР

ВИКОНУЄ РІЗНІ РОБОТИ, ТАКІ ЯК: найновіші кухні, лазні, електричні, гідралічні, каналізація, навіс дахів, центральне опіщення, бетонні, викінчування пивниць і всі інші роботи зв'язані з викінченням домі.

ANTHONY RUDOLPH LORENC

84-52 86th Avenue Woodhaven, N.Y. 11421

Дебют пластунок у Ньюарку

На знімку пластунок з гуртка „Чайки“, 20-го Куреня зі своїми ескортами під час дебюту на карнавалових вечірніх гуртках, влаштованих Гуртком Пластприяті Станції Ньюарку. (Зліва): дебютантки Ірина Турянська — Борис Буняк, Христина Терлецька — Роман Васічко, Христина Маркус — Мирон Олесницький, Соня Гуралечко — Стефан Іваночко, Ліда Гнат — Борис Турянський, Христина Козак — Зенон Яремко, Надія Яворська — Роман Букачевський, Міра Кішак — Михайло Стоцько, Христина Миськів — Андрій Зелік, Ліда Гунчак — Марко Павлічко

Карнавалові Вечірні з презентацією пластунок дебютанток, які влаштовують щоріку Гурток Пластприяті Станції Ньюарку, збували міст. Міст — не через ріку, ані морську затоку, ані навіть не понад вулицю. Це міст, який лунить старших з молодшими. На ці вже так традиційні Вечірні приходять радо не лиш старші, але приходять багато пластової і непластової молоді з цілої околиці. І забувши про різницю віку та поглядів всі забавляються приємно та свobodно, а при цьому і елегантно.

Цьогорічні Вечірні відбулися 27-го січня у гарній залі клубу „Наваго“, до яких пригравала знана всім оркестра „Темпо“.

Дебютували зі своїми ескортами пластунок гуртка „Чайки“, 20-го Куреня УПЮ-ок ім. Марти Борської, до яких долучилися ще дві позамісцеві дебютантки.

Після короткого вступного слова голови Гуртка Пластприяті п. Ярослава Турянського, дуже вміло та тепло представив дебю-

танток пл. сен. д-р Остап Тершаковець. Горді батьки відтанцювали перший танок із своїми доньками, а щоб не забути матерів, які чи не найбільше клопочуться дебютом, нагороджено їх червоними рожами. Не забули також „Чайки“ про свою подругу виховницю ст. пл. Роксолану Пенцак і вона одержала від них китицю гвоздиків. Отці українських церков своєю участю відмітили теж важливість цього вечора. Галині Степурі, яка була господарем Вечерні, нахвалася не лиш квіти, які дістала від дебютанток, але також признання, бо зі свого завдання гарно вив'язалася. В імені дебютанток гуртка „Чайки“ пл. розв. Ірина Турянська подякувала всім батькам, Гурткові Пластприяті та організаторам вечора, які дали їм змогу у приємній атмосфері увійти у світ дорослих.

Настрий був добрий, організатори пописалися, публіка дописала і це повинно бути запорукою, що на другий рік, а саме 26-го січня 1980 року знов і старші, і молодші будуть гар-

Елізабет, Картерет, Перт Амбой і околиці

Якщо Ви ще не є членом „Кредитівки“, відвідайте

Федеральну Кредитову Кооперативу

„САМОПОМІЧ“ в Елізабет, Н. Дж.

ВИСОКА ДИВІДЕНДА ВІД ОЩАДНОСТЕЙ.
БЕЗПЛАТНЕ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.
ПОЗИЧКИ — на нові й уживані авта, моргеджові на закуп реальностей і особисті.
НИЗЬКІ ВІДСОТКИ — ДОГІДНІ СПЛАТИ.

Урядові години:

ПОНЕДІЛОК і ЧЕТВЕР від год. 7:30 до 9:00 веч.
у малій залі коло церкви св. Володимира
South Street і Grier Ave., Elizabeth, N.J.
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
відбудуться
18-го лютого 1979 р., о год. 4-й по пол.
в церковній залі

GRINDERS

All Around I.D. & O.D.

(precision, cylindrical grinding)

up to \$8.49 per hour

Long range contracts including the Boeing 747, Boeing 737, Grumman F-14 and Lockheed L-1011 have produced a backlog running into the mid 1980's, creating stability and long term opportunity.

We offer a benefits package including major medical, hospitalization, surgical protection, life insurance, dental-prescription drug plans, educational assistance, paid holidays and vacations.

Call Mr. Brad Weinbrock, (201) 227-5187, (Saturday interviews by arrangement), or write him a brief letter describing your work background.

Caldwell Facility
of Curtiss-Wright Corporation
Caldwell, N.J. 07006

CURTISS WRIGHT
An Equal Opportunity Employer Committed to Affirmative Action

HELP WANTED

RELIABLE PERSON WANTED

To represent National organization in this area. You will be required to pick up and deliver also receive and remail financial papers from your own address. Honestly, dependability and pleasing personality are main requirements for this permanent position. Good rate of pay. Apply NATIONAL ASSOCIATES 15 Webster, Suite 5 N. TON., N.Y. 14120

TOOL AND DIE MAKERS

RED BANK AREA

Positions open for experienced people in either drawing dies, and/or wire forming, spotwelding and fixture building. Medium size manufacturer offering good starting salary with liberal benefits. Call Mr. Kramer weekdays at: 747-3084

ОПЕРЕЙТОРИ

Досвід при машинах Singer single needle-mirror and multi-needle machine. ДЕННА І НІЧНА ПРАЦЯ. ВИСОКА ПЛАТНЯ. NAVAJO SPORTSWEAR OF N.J. 1500 Hudson Street Bldg "E" Sixth Floor, Hoboken, N.J. Ask for Vincent

MACHINE SHOP

Work at the top of your trade at Caldwell Facility

Long range contracts on Boeing 747, Boeing 737, Grumman F-14 and Lockheed L-1011 have created a backlog running into the mid 1980's. We have immediate openings offering good pay, benefits and the potential for further career advancement for individuals experienced in the following areas:

GRINDER

All Around I.D. & O.D.

Up to \$8.26/Hr.

GEAR CUTTER

AND GRINDER

Up to \$8.49/Hr.

MILLING/ DRILLING

Up to \$8.00/hr

WARNER SWASEY

CHUCKER

Up to \$8.26/Hr.

FOREMAN/WOMAN

Machine shop

FOREMAN/WOMAN

Maintenance

FOREMAN/WOMAN

Assembly

Extensive Overtime

Saturday appointment by arrangement only.

We also offer outstanding benefits including major medical hospitalization, surgical, life insurance, dental, prescription drug plan, pension plan, tuition assistance, paid holidays and vacations.

TO APPLY

CALL FOR APPOINTMENT

MR. BRADWEINBROCK

(201) 227-5187

Caldwell Facility

of Curtiss-Wright Corporation

Caldwell, N.J. 07006

Equal Opportunity Employer Committed to Affirmative Action

APKA відкрита щоденно від 9-01 год. рано до 6-01 веч.; в неділю до год. 2-01 по пол.

Найкраще місце на прийняття бенкетів, банкетів, християнських зустрічей, поминальних і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound) BRIDGEWATER, N.J. 08807

Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1866

Власник української та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставино на цвинтарях св. Андрія в Бавид Бруку і св. Духа — відома соціальна фірма

К. М. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.

PIZNE

MONEY TO LOAN

1st, 2nd, 3rd MORTGAGES

On private homes, duplexes, commercial property, apartments, motels, shopping centers, etc. \$3,000 to \$5,000,000. Private Funds, low interest rates. Apply with details to...

NATIONAL ASSOCIATES

15 Webster, Suite 5

N. TON., N.Y. 14120

DO YOU NEED MONEY?

BUSINESS & PERSONAL LOANS

New or existing Business or Personal loans available by mail on your signature. \$1,000. and up... Unlimited private funds.

Apply with details to...

NATIONAL ASSOCIATES

15 Webster, Suite 5

N. TON., N.Y. 14120

GOVERNMENT LANDS

from \$7.50 acre!

Investment! Vacation! Farming! Exclusive buyers guide Complete information \$6.00 Money back guarantee

NATIONAL ASSOCIATES

15 Webster, Suite 5

N. TON., N.Y. 14120

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговування І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похороном на цвинтарі в Бавид Бруку і перенесенням тіл з різних країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦІХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10468